

NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Tel: (312) 656 - 1050

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIV. — Číslo (No.) 16.

Saturday April 22, 1989 (Sobota 22.4.1989)

Věřící Chartisté vyzvali letos o velikonocích veřejně čs. občany, aby si v modlitbě vzpomněli na vězněného Ivana Jirouse a jeho spoluvězně

Drahé sestry a bratři, blíží se dny, kdy budeme znovu prožívat velikonoční tajemství. V této době myslíme také na osud našeho přítele a spolupracovníka Ivana M. Jirouse. On i jeho rodina nesou těžký kříž. Ivan M. Jirous je totiž pro své občanské postoje již po páté vězněn. Prosíme Vás, vzpomeňte na něj i na ostatní československé vězně svědomí ve svých přímluvných modlitbách a prostě společně s námi za spravedlnost ve světě. Na Květnou neděli 19. března 1989

Václav Benda, Pavel Bergmann, Jan Hrabina, Jan Litomický, Václav Malý, Dana Němcová, Martin Palouš, Miloš Rejchrt, Zdeněk Susa, Petruška Šustrová, Josef Zvěřina

Karel Vrána:

ŠEDESÁT LET NEPOMUCENA

Letos na svátek sv. Vojtěcha, 23. dubna, bude naší koleji šedesát let. Nemůžeme přejít mlčením toto naše společné výročí. Jestliže dnes Nepomucenum trvá a žije přes veškerou nepřítelů dobu, tak je to znamením pečující prozřetelnosti Boží. Jsme za to vděční předně Pánu, svatému Janu Nepomuckému a všem našim nebeským ochráncům. Jsme také vděční Vám všem, kteří se velkoryse účastníte Boží starostlivosti o naši přítomnost a budoucnost. Vaše přátelství nás zavazuje k vytrvalosti a k vděčnosti.

Nedávno jsem četl zajímavý text k zamyšlení právě při této naší příležitosti. Volně jej pro Vás přepisuji.

„Jednoho dne se Stvořitel rozhodl vystrojit ve svých azurových komnatách slavnou hostinu. Pozval na ni všechny ctnosti, pouze ctnosti. Přišlo jich velké množství; velké i malé ctnosti. Ty menší byly příjem-

nější a přívětivější. Ale všechny byly velmi spokojené a bavily se mezi sebou zdvořile, jak se sluší a patří na blízké příbuzné a dobře známé. Tu pozoroval Stvořitel dvě překrásné dámy, které se zřejmě vůbec ještě neznaly. Domácí pán vzal jednu z nich za ruku a přivedl ji k té druhé dámě. „Dobročinnost“ řekl a ukázal na první. „Vděčnost“ dodal a ukázal na druhou. Obě ctnosti se nesmírně divily. Jak dlouho trval svět - a trval už velmi dlouho - setkaly se spolu poprvé.“

To napsal víc jak před sto lety Ivan Sergejevič Turgeněv. My v Nepomucenu nechodíme vystrojit velkou slavnost. Ale na letošní svátek sv. Vojtěcha chceme pozvat předně vděčnost.

V přítomné době není v našem čs. životě zde v USA, nebo v Evropě nic důležitějšího než za každou cenu udržet nejen pro dnešek, ale i pro budoucnost - tento papežský ústav - kolej Nepomucenum v Římě. (Jan Voller, předseda NSČK v knize „Putování Evropou do Říma“ v r. 1949, str. 137.)

Papežská kolej Nepomucenum se zahradou u předu budovy.

Pohled na zadní část kolejní budovy Nepomucena se zahradou.

Starý US diplomat George Kennan, věští komunismu blízkou smrt

Americký znalec Sovětského svazu říká, že komunismus přijde

Dne 4. dubna přední americký znalec SSSR George Kennan, sociální vědec a bývalý diplomat, prohlásil ve Washingtoně před senátním výborem pro zahraniční věci, že komunismus je prý smrtelně chorý, že je to už jen irrtvola opotřebované ideologie a předložil nový obraz budoucího SSSR, který se prý už vůbec nebude podobat diktatuře, která tam existovala posledních 72 let. MLuvil celé dvě hodiny o svých zkušenostech. Tím byla před zmíněným podvýborem zahájena série slyšení, která potrvají dva měsíce, jichž předmětem bude „příprava náv-

ru“, jak by USA měly nejúčinněji odpovědět na politiku sovětského prezidenta Michaila Gorbačova, aby bylo zároveň konkrétně pomoci lidem v satelitních zemích.

Kennan, dnes 85letý, bývalý profesor politických věd na univerzitě v Princetonu, sloužil US vládě jako mladý US diplomat v Moskvě právě za vrcholu Stalinova teroru třicátých let, a opět jako velvyslanec od r. 1945. Celkem sloužil v diplomatických službách US vlády 26 let; často byl přítomným kritikem. Zde jsou některé z jeho myšlenek, pronesených před senátním podvýborem.

„Nemám pochyb o tom, že některé věci, které se Gorbačov pokouší provést, nebudou us-

kutečněny ani za jeho života, a také tam dojde k některým zvrátům směrem dozadu ze strachu před politickým rozpadem SSSR. Proces, který Gorbačov začal, může být však nejvýstižněji vyjádřen jako konec ruské revoluce, jak my jsme ji poznali v posledních 70 letech. Vzniká nové Rusko, které se bude čím dál méně podobat komunistické policejní diktatuře, jak ji svět poznal od r. 1917. Ideologie se opotřebovala sama sebou, rozpadává se, a SSSR bude musit nalézt něco nového a lepšího. Marxistický a leninský model odchází, nejen v Rusku, nýbrž na celém světě... Ať jsou jakékoliv důvody k tomu, že v jedné době jsme hleděli na SSSR v první řadě jako na svého vojenského protivníka, doba pro tento druh věcí zcela jasně pominula. Tato

země by nyní měla být podstatně považována za obyčejnou velkou vojenskou mocnost počtem vojáků ve zbrani, podobou jiným takovým mocnostem, avšak s ohromným množstvím vlastních vnitřních problémů o nichž už teď celý svět ví. Proto naše hlavní neshody s SSSR mohou být v budoucnu vyřešeny kompromisem a urovnáním, a už nikdy ne válkou.“

Dále Kennan řekl, že se domnívá o ostatních východoevropských vládách, že jim dala nyní Moskva „volnou ruku“ ve vedení své vlastní politiky, pod podmínkou, že neopustí svou roli uvnitř Varšavské smlouvy vedené SSSR, a že se nadále budou nazývat „socialistickými.“ Sovětské řetězy, pouštající tyto země, zrezivěly dnes natolik, že je lze snadno pře-

trhnout. Osobně pochybuje o tom, že by si Moskva mohla znovu dovolit v některé z těch - po větší svobodě toužících zemí - opakování srpna r. 1968 v Československu.

Kennan byl jako mladší diplomat v Lotyšsku a v Estonsku před jejich přičleněním k SSSR v r. 1939; nyní myslí, že baltské republiky také mohou obdržet autonomii od Moskvy, avšak „ne všechny najednou a ne příliš rychle“. Sám prý brzy uveřejní článek, ve kterém učiní návrh na „zevropštění Berlína“, který by byl svěřen kontrole Evropského společenství, nebo jiného celku. Toto by s sebou přineslo odstranění Berlínské zdi a odchod východoněmecké vlády z východní části města. Kennan nyní obviňuje Washington v souladu s Gorbačovem, že „v podstatě (Dokončení na str. 5)

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Sloupek informací

**o hlavních chybách, těžkostech a nedostatecích
komunistického zemědělství v SSSR,
o Gorbačovovu návrhu
na „novou“ zemědělskou reformu,
jejím projednávání a uzákonění,
a proč komunisté nemohou jasně přiznat,
že zestátněné zemědělství není výkonné.**

Hlavní těžkosti současného sovětského zemědělství

Dnes i různé částečné zprávy potvrzují špatný stav sovětského zemědělství v době Gorbačovovy perestrojky. Prakticky je nedostatek všech základních potravin. Zelenina a ovoce nejsou často k dostání vůbec. Před obchody s potravinami stojí stále dlouhé fronty. V mnohých částech země jsou maso, cukr a sýr na příděly. Ani pro dobytek není dostatek píce a krmení, proto sovětské krávy např. dávají asi tolik mléka jako americké kozy. Venkované musejí někdy krmit svá vlastní prasata vzácným chlebem, aby nepošla. Podle zprávy státního plánovacího výboru z letošního ledna, se v r. 1988 v SSSR sklídilo pouze 195 milionů tun obilí, což bylo o 40 milionů tun méně než se očekávalo. V důsledku toho letos SSSR bude muset koupit v cizině celkem 40 milionů tun obilí, aby uživil své obyvatelstvo. Za to bude muset

zaplatit asi 3 biliony dolarů, jichž má dnes poskrovnu. ačkoliv mu US bankéři dávají výhodné půjčky. Zlepšení zemědělství a zásobování je v SSSR považováno za základní předpoklad toho, aby Gorbačovovy ekonomické reformy měly úspěch. Autor Zhores Medvedev o tom napsal ve svém díle „Sovětská agrikultura“, že „nedostatek potravin se v SSSR stal nejzávažnějším důvodem veřejné nespokojenosti“, a že „bez zlepšení v zásobování bude velmi nesnadné přivést lid k tomu, aby přinášel oběti, potřebné k uskutečnění Gorbačovova programu.“

Přitom sklizeň potravin trpí v SSSR každoročně obrovskými ztrátami. Asi třetina sklizených plodin nikdy nedospěje ke spotřebitelům kvůli vadnému uskladňování, nedostatečné přepravě, špatnému stavu cest, nedostatečnému počtu „silos“, chladiřskému zařízení a kvůli přílišnému množství hmyzu, myši, krysy a jiných cizopasníků,

jimž se prý v SSSR žije - kromě členů nomenklatury - nejlépe. Komsomolskaja Pravda najednou přiznává, že celé tři čtvrtiny sovětské sklizeň brambor se zkaží. Jablka, která se pěstují ve Střední Asii, jsou dopravována tisíce mil obyčejným nákladním vlakem s hodinovou rychlostí 15 mil, bez zvláštního zařízení pro jejich uchování; na místo určené pak dospějí shnilá, nebo scvrklá či rozežraná od myši a červů. Sám ministerský předseda Nikolaj Ryžkov přiznal, že neexistuje ani žádná jiná země na světě, která tak nešetně zachází se svou úrodou. Také bylo veřejně přiznáno, že 1.6 procenta orné půdy, která je v soukromých rukou, poskytuje celých 30 % potravin, které existují pro spotřebitele v SSSR.

Produkty potravinářského průmyslu jsou často špatné jakosti. Týdeník Litaraturnaja Gazeta si položil otázku, co asi obsahují sovětské jaternice, tradičně lidové národní jídlo. Byly v nich nalezeny kousky kůže, kosti, nehtů, skla, písek a jiné málo chutné předměty. Samotné maso je v nich prý velmi pochybné kvality a ze záhadných důvodů rychle zčerná i v lednici. Týdeník pak dal provést s jaternicemi jeden pokus. Vybral 30 koček, „které se o politiku nezajímají a nechovají žádné politické předsudky“; předložil jim k žrádlo koupené jaternice; 24 z nich k jaternicím jen přičuchlo, 5 koček sežralo jen malý kousek, a to ještě z dražších jaternic, které prý jsou lepší kvality. Pouze jedno dvouměsíční nezkušené kotě sežralo celý nabídnutý kousek jaternice, což autoři pokusu vysvětlili tak, že pro svůj útlý věk asi nevědělo, co žere. Autor článku nakonec poznamenal: „Když ani kočky nechtějí žrát tyto dnešní sovětské jaternice, proč by je měli jíst lidé?“ Nyní se prý tento magazin bude muset zodpovídat před soudem kvůli „pomluvě“ sovětských výrobců masitých výrobků.

Gorbačovův návrh na reformu sovětského zemědělství byl přijat Presidiem nejvyššího sovětu

Carské Rusko sedláků a mužiků bylo považováno za „obilnici Evropy“. Dnešní stav sovětského zkollektivizovaného zemědělství je po 70 letech komunistického režimu velmi bidný. Sovětské zemědělství se nikdy nevzpamatovalo z ran, které mu zasadily bolševická revoluce a potom policejné už nucená kolektivizace za Josefa Stalina, kdy byly utvořeny velké

chozy a sovchozy, a kdy na 12 milionů tzv. „kulaků“, to je zámožnějších farmářů, kteří se nuceně kolektivisaci vzpírali, zahynulo vraždou, deportací a vyhladověním.

Za Chruščova i Brežněva a nyní hlavně za Gorbačova, byly učiněny bezúspěšné pokusy o zlepšení stavu sovětského zemědělství. Za Chruščova bylo rozhodnuto obdělání rozsáhlých, ladem ležících území na Sibiři; bylo to však uskutečněno neodborně a úrodná povrchová půda pak byla z obdělávaných pozemků odváta větrnou erozí. Za Brežněva byly podniknuty obrovské zavodňovací práce v Sovětské střední Asii, takže tamní Aralské jezero bylo nakonec přeměněno v solný močál. Také bylo neodborně a nerozumně užito umělých hnojiv ve velkém množství; nakonec byly chemicky silně znečištěny vodní toky na různých místech SSSR, takže i ryby v nich ležly. Škodlivé chemikálie pak byly objeveny dokonce i v mateřském mléce! Tyto Brežněvovy projekty se staly úplnou katastrofou. Gorbačov je nazval „znásilněním přírody“, a když byl jmenován v letech 1978-84 sám ministrem zemědělství, založil jakési „vrchní ministerstvo“ zemědělství „Gosagroprom“, které mělo nahradit pět ministerstev, která se předtím zabývala zemědělskou produkcí. Chtěl tím zjednodušit byrokracii a zvýšit zemědělskou výkonnost. Dosáhl však pavého opaku: věci se nečekané smíchaly a ještě více zkomplikovaly; byrokracie se nakonec stala opravdu gigantickou, protože se v SSSR opakovala lidská svěhlavost z Kostnického koncilu v r. 1415. Ten tragický koncil byl svolán hlavně proto, aby odstranil dva soupeřivé papeže a nahradil je jedním, právoplatným. Nakonec však byli na chvíli v západní Kristové církvi papeži tři. Podobně se stalo Gorbačovovi: vymyslel si „nadministerstvo“ zemědělství, ale pak jich měl šest. Rozkaz vrchní administrace Gosagropromu musel projít přes 32 instancí podřízených autorit, z nichž každá musela rozhodnutí schválit, než bylo po dlouhé době posláno kolektivním farmám, a mezitím

už bylo v přírodě léto a na setbu pozdě. Před nedávnem Gorbačov také prohlásil, že v posledních 17 letech sovětská vláda vydala na zlepšení zemědělství celkem 680 bilionů rublů - (asi 1 trilion dolarů) - že však bylo dosaženo pouze 25 % zvýšení jeho „výtěžku“. Přitom prý tyto snahy selhaly právě v nejdůležitějších oborech: množství sklizeného obilí a sklizené bavlny stoupl daleko méně než o 25 % a množství sklizených brambor dokonce kleslo o celých 9-10 %.

Ústřední výbor komunistické strany SSSR se zabývá prob- lémem zemědělských reform

Problémem špatného stavu vyživování sovětského obyvatelstva se musel nakonec zabývat ÚV KS SSSR za svého letošního zasedání ve dnech 15.-16. března. Rozhodl se přijmout Gorbačovovy návrhy na reformu sovětského zemědělství. Mamutí Gosagroprom má být zrušen a nahrazen jiným vrchním orgánem o jehož povaze, složení a moci teprve bude muset být rozhodnuto.

ÚV se také zabýval problémem pronajímání zemědělských pozemků, buď jednotlivým rodinám, nebo skupinám rolníků. Už předtím Gorbačov vybízel k „opuštění zastaralých ideologických stereotypů a dogmat“ a k užiti „všech účinných forem farmářství“. Volal po zavření nevýnosných podniků a po opuštění systému, kde mzdy jsou vypláceny bez ohledu na výrobní výlohy, výkonnost a výsledky. Řekl, že kolektivní systém farmářství „oddělil lidi od země“ a učinil z nich obyčejné dělníky, kteří si oddělají svůj pracovní den a pak se už o nic nestarají. Vybízel k možnosti „pronajímání“ zemědělských pozemků na dlouhodobou lhůtu, a v této souvislosti dokonce někdy i užil výrazu „soukromého vlastnictví“. Proti Gorbačovovi se tehdy odhodlaně postavil Yegor Ligačev, hlavní ideolog sovětské komunistické strany, jménem „socialistické continuity“. Řekl, že v každém případě bude nutno podržet „kolektivní farmářskou struk-
(Dokončení na str. 5)

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilů
a potřebám našich drahlých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CÍCERO, IL. 60650
Telefon: 656-1050

EDITOR - RIDE: Father VOJTECH VIT, O.S.B.
s redakčním kruhem
POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave, Cicero, IL. 60650
SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.
Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: In US per year \$30
To Canada per year US \$33
Overseas per year \$35
BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS
První poradce a zastupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, IL. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

April 22, 1989 — Vol. XIV. No. 16.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

**Kašpárkovo
loutkové divadélko**

v sobotu 29. dubna 1989
ve 4 hod. odpoledne
v „novém“ Velehradě
2340 So. 61st AVE., Cicero, IL.

Má poklonka, nazdarek,
klání se vám Kašpárek!!

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Příští neděli již jediný koncert Karla Kryla v chicagské oblasti

V neděli 30. dubna ve 3 hod. odpoledne se sejdem v sále Sokola Berwyn (6445 27th Pl.), abychom si poslechli našeho významného skladatele písní, zpěváka, básníka a všestranného umělce Karla Kryla.

Po dvaceti letech exilu, kdy kromě svého zaměstnání v rádiu Svobodné Evropy v Mnichově, které mu dává možnost stálého styku s domovem - procestoval křížem krážem celou Evropu,

navštívil a vystupoval v našich národnostních střediscích všech západních zemí, stejně tak jako v Kanadě, v USA a na kontinentě protinožců v Austrálii - není jej už třeba představovat.

Známe jej a on zná nás! Prošel stejně jako my počátečními těžkostmi exilu - ani jeho začátky v něm nebyly nikterak lehké - a proto nás tak dobře chápe. Prožívá s námi náš stálý stesk po rodném domově, těžké sžívání se s novým prostředím, má neumenšený strach o přítomný i budoucí osud naší rodné země za mořem: pocit beznaděжности a nemohoucnosti zastavit - anebo prozatím alespoň zmírnit - nelidskost dneš-

ních vládnoucích samozvanců.

Proto ho máme tak rádi. Když je ve vzdáleném Mnichově, kde je nyní jeho stálé bydliště, zamýšlíme se znovu a znovu nad jeho básněmi, posloucháme jeho zpěv z gramofonových nahrávek, abychom si alespoň tímto poslechem na dálku potvrdili, že je tu někdo stejného smýšlení a citového založení, kdo má dar od Pána Boha to vyjádřit a básněmi a zpěvem za nás mluvit!

Podobně to vše prožívají i mladí lidé u nás doma. Proto ty četné telefonáty, mnohé dopisy a prosby, které dostává, aby se vrátil, že ho tam doma potřebují. Přehnaté je obdarovávat z průzračné studánky svého pochopení a z lásky svého upřímného srdce. Posílá jim po vlnách rádia Svobodné Evropy zásvit naděje, který prozařuje bezcílnost a pasivitu šedých dnů jejich dnešního života.

Karel Kryl má svou osobitou básnickou mluvu. Nepoužívá velkých slov; nejsou blízka mladé generaci, která je nemá ráda. Mnohé vyjadřuje vtipem, kterému mladí lidé rozumí. A když si je přiblížil, vyzpívá jim bolest svého srdce. Je to výkřik do světa, z kterého se vytrácí láska člověka k člověku a ve kterém byla zrazena naše rodná země. Jeho básním nerozumí však jen mladí. Rozumí jim dnes i příslušníci kterékoliv generace, kteří jim pozorně naslouchají. Zde platí totiž více než kdy jindy: kdo chce slyšet - slyš!

Jeho básně - více známé ve formě písňové - „Bratříčku zavírej vrátka“, „Jeho veličenstvo kat“, „Pieta“, „Děkuji“ a mnoho jiných jsou již dnes uloženy v klenotnici našeho básnictví. Patří tam jako Bezručovy „Slezské písně“, Nerudovy „Balady a romance“, Máchův „Máj“, básně Vrchlického, Zahradníčka, Seiferta a

ostatních našich nesmrtelných básníků.

V sobotu, 29. dubna 1989 večer bude Karlu Krylovi v Los Angeles předána cena Jana Zahradníčka za poesii na rok 1989. Cenu uděluje každým rokem Československý kulturní klub našim exilovým básníkům jako vděčnou a významnou počtu uznání za jejich básnickou tvorbu.

V neděli 30. dubna 1989 bude Karel Kryl mezi námi v Chicagu a na jeho koncertě v sále Sokola Berwyn, mu chceme upřímně blahopřát k tomuto čestnému uznání za jeho básnické dílo.

Doufáme, že naše krajanská veřejnost se k nám připojí v co největším počtu. Tak mu zároveň poděkujeme nejen za krásu jeho veršů, ale i za jeho stálé úsilí o udržení živého duševního spojení exilu s domovem, který je pro vývoj současných poměrů v naší rodné zemi jednou z věcí nejdůležitějších.

Za Klub Domov
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádce
Ludvík Pospíchal,
předseda
Františka Uhlířová,
tajemnice
Anna Ryšavá, pokladní

Úspěšný jarní podnik ČŽNR

Československá ženská národní rada v exilu, Chicago, pořádala svůj jarní podnik 15. dubna 1989 v banketní místnosti restaurace Old Prague v Cicero.

Program byl zahájen po večeri, předsedkyní ČŽNR Rozinou Nehasilovou. Přivítala přítomné hosty a zdůraznila, že ČŽNR pořádá nyní dva podniky v roce, ale že oba jsou na velké úrovni. Ocenila přízeň přítomných a znovu zdůraznila důležitost účasti na čs. podnikcích a jejich podporu, která dokazuje pospolitost československého exilu. - Po té, představila hlavního řečníka profesora F. Svejkovského a recitátorku Věru Rokničovou.

Přednáška prof. F. Svejkovského byla na námět „Odkaz Karla Čapka“. Prof. F. Svejkovský vysvětlil život spisovatele Karla Čapka ve dvou odkazech. První odkaz, život úspěšného světoznámého spisovatele, novináře, redaktora, kritika, veřejné osobnosti. Druhý odkaz, život člověka,

jemuž příroda nedopřála krásného vzhledu, neduživého, neatletického, stále toužícího po lásce. Přes všechny fyzické nedostatky Karel Čapek ukazuje sílu ducha. Ve svých spisech projevuje neobyčejné nadání se přiblížit k dané situaci. Jeho mistrovství slova hýřilo bohatstvím. Byl schopný psát slovy a mluvou básnickou, lidovou, předměstskou, starodávnou i biblickou.

Výňatky z milostných dopisů, novel, kulturních a politických projevů - („Modlitba“, „Proctví Ant. Švehly“), které pročitěné přednesla Věra Rokničová daly nám představu o Čapkovu odkazu.

Večer byl zakončen vzpomínkou dr. Steinbacha na poslední chvíli Čapkovy života, přečtenou z jeho nedávno vydané knihy. Karel Čapek zemřel v náručí své ženy, spisovatelky Olgy Scheinflugové 25. prosince 1938.

Rozina Nehasilová se rozloučila s přítomnými a při této příležitosti pozvala všechny na druhý důležitý podnik ČŽNR, a to vánoční bazar.

Tiskový výbor

Jediný koncert KARLA KRYLA v Chicagu a okolí pořádá

Klub Domov z NSČK
v neděli 30. dubna 1989
ve 3:00 hod. odpoledne
v sále Sokola Berwyn
(6445 27th Pl., Berwyn)

Domácí kuchyně a bar otevřen od 1:00 P.M., o přestávce a po koncertě.

Po koncertě přátelská zábava s tancem.

Dar \$10.00

Listky k dostání u F. Pancnera, 6514 W. Cermak Rd., Berwyn a v redakci Hlasu národa - 2340 S. 61st Ave., Cicero - tel: 656 - 1050.

Čistého výtěžku koncertu bude použito pro Karla Kryla a k podpoře taneční krojované skupiny Beseda/Domov.

NÁRODOPISNÝ KROUŽEK ÚMS srdečně zve na

JARNÍ TANEČNÍ ZÁBAVU

V SOBOTU 22. DUBNA 1989

v 8 hod. večer

Sokol Berwyn Hall, 6445 W 27th Place, Berwyn

populární hudba
„CZECH EXPRESS“ ze St. Louis

Vstupné \$8.00

Výborné domácí pohoštění a občerstvení

OPĚT V
CLEVELANDU

ČESKÁ TRAMPEŠKÁ KAPELA
Z TORONTO

22. DUBNA 1989
ČESKÁ SÍŇ KARLÍN
pátek 29. 1989

VSTUPNÉ \$ 6.00
Tickets

ZAČÁTEK 7:30 PM - 11:00 AM
STARTS

Reservace a předprodej vstupenek na tel. č. 835-4092 (Mích)

Koch

DOBA VELIKONOČNÍ

PÁTÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Vykoupil jsi nás, Bože, a přijímáš nás za své syny. — Pohlédni na nás, na své milované děti, — a dej, aby všichni, kdo věří v Krista, — dosáhli pravé svobody a podílu na věčném dědictví. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 14, 21-27)

Pavel a Barnabáš se vrátili do Lystry, Ikónia a do Antiochie. Utrvzovali tam učedníky a povzbuzovali je, aby byli ve víře vytrvali, protože do Božího království vejde jen tehdy, když hodně vytrpíme. V jednotlivých církevních obcích jim po modlitbě s postem ustanovili starší a poručili je Pánu, v kterého uvěřili.

Potom prošli Pisídiu do Pamfýlie a blásl slovo Páně v Perge. Pak odešli do Atálie. Odtamtud odpluli lodí do Antiochie, kde byli kdysi doporučení milosti Boží k dílu, které teď ukončili.

Když tam přišli, svolali církevní obec a vypravovali, co všechno Bůh s nimi vykonal a jak otevřel bránu k víře po celém světě.

2. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO JANA (Zj 21, 1-5a)

Já Jan, spatřil jsem nová nebesa a novou zemi — dřívější země zmizely a ani moře už není.

A uviděl jsem svaté město, nový Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha; bylo vystrojeno jako nevěsta okrášlená pro svého ženicha. A uslyšel jsem od trůnu mohutné hlasy: "Hle, Boží přebývání s lidmi. Bůh bude s nimi přebývat; oni budou jeho lid, a on — Bůh a lidé — bude jejich Bůh. On jim setře každou slzu z očí; nebude už smrti ani zármutku, nářku ani bolesti už nebude, protože starý svět pominul."

A ten, který seděl na trůně, řekl: "Hle, obnovuji všechno!"

SLOVA ŠVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 13, 31-33a, 34-35)

Když Jidáš vyšel ven z večeřadla, Ježíš řekl: "Nyní byl Syn člověka oslaven a Bůh byl oslaven v něm; Bůh jej také oslaví v sobě a oslaví ho hned."

Dětky, jen krátký čas jsem s vámi. Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým."

TELEFON: DOMACÍ TELEFON:
484-0106 749-0281

Poslani tebou vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.Ph.
NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. • 2414, S. 61st Ave.

Otec Jiří Novotný S.J.

PÁTÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

23. dubna 1989

2. čtení: Zj., 21, 1-5a Nový Jeruzalém

Ačkoliv se Jeruzalém nemůže honosit takovou starobylostí jako na příklad Jericho nebo Haj, které existovaly již před příchodem Israelitů, měl mít v plánu Boží prozřetelnosti významné místo pro spásu lidí, takže se právem považuje za Svaté město. Jeruzalémský chrám, který netrval vcelku víc než devět set let, zůstal prototypem všech svatyní na zemi.

Při založení Jeruzaléma se ukázalo, že jaké míry Bůh ve svých spasilných záměrech počítá s lidskou spoluprací. Nejlépe to vysvitne ve srovnání s podrobnými předpisy, které byly dány Mojžíšovi při stavbě stánku úmluvy na poušti. Kniha Levitikus je plná přesných rozměrů, ve kterých tato prozatimní svatyně měla být uskutečněna. A Mojžíš je představuje jako přímo diktované od Boha.

Nic takového nenajdeme při stavbě Jeruzaléma. Pravda najdeme dosti důkladný popis chrámu se všemi jeho částmi. Ale nečteme, že by Bůh byl poručil Davidovi město vys-

tavět. Ostatně David je již našel hotové a to v rukou svých nepřátel, Jebúsejců. Byla to tehdy skalní pevnost Sión a musel se do ní dostat podzemní vodní štolou, kterou se vedla do hradu voda z předhradí, protože uvnitř neměli žádný pramen. Vybral si toto místo z čistě politických důvodů. Právě ho zástupci severních krajů vyvolili za krále a aby nemusel za hlavní město ani jedno na věrném jihu ani jedno na nově přibylém severu, dobyl je prostě u nepřátel, tedy na neutrálním území. A přece Bůh Davidovi v jeho podnikání žehnal a jeho město přijal za své. Něco podobného se dělo i s biblickými knihami. Každý autor psal o své újmě, u každého můžeme najít sloh rozdílný od druhého, a přece jim všem Bůh dal své požehnání, aby vyjádřili svojo Boží. Tak Bůh jedná i s námi, pokud činíme jeho vůli. Dává nám úplnou svobodu a počítá s našimi schopnostmi, abychom dosáhli úspěchu a pracovali na jeho nivě, každý svým způsobem, který nikdo jiný nemůže napodobit.

Jeruzalém se vždy pokládal za město velikého krále. Takovým byl svým způsobem David, který je založil a který vedl vítězné války se svými sousedy. Podobně velikým byl i jeho syn Šalamoun, který panství svého otce ještě rozšířil a postavil v

něm velkolepý chrám, jenž se během celého starověku považoval za jeden ze sedmi divů světa. Po nich však bychom jen ztěžka hledali panovníka, sídlícího v Jeruzalémě, který by se mohl považovat za velikého krále.

Proto Jeruzalém nemůže být jiným než městem Mesiáše, krále, poslaného přímo od Boha. Budou se mu klanět milióny a milióny miliónů, praví o něm prorok Daniel. Jenže ve skutečnosti Kristus se v Jeruzalémě ani nenarodil ani v něm nepanoval. Jediným královským úkolem tohoto velikého krále Jeruzaléma byl jeho slavnostní vjezd a ten se dal ještě způsobem velmi skromným. Jeruzalém byl ovšem městem, kde měl prorok zemřít a kde skutečně zemřel. Ještě dnes jej nazýváme Svatým městem. Židé v něm vidí místo svého bývalého chrámu, ke kterému vztahují veškerou svou touhu a který by chtěli znovu vystavět, i když si to v dnešních okolnostech jak politických tak i sociálních dovedeme velmi těžko představit. Muslímové si tam postavili svatyni, kterou jsou povinni jednou za života navštívit, stejně jako mešity Mekky a Mediny.

Křesťané tam mají Kalvarii, chrám Božího hrobu a mnohé jiné svatyně, ale přitom nepovažují Jeruzalém za středisko svého náboženství, neboť církev není založena na mrtvých, nýbrž na živých kamenech, což jsou lidé, začínaje apoštoly přes biskupy a kněze až do posledního věřícího. A právě takové živé město si představuje Jan, když ve své Apokalypsi mluví o nebeském Jeruzalému. Všechn popis hradeb je jen symbolický a zdůrazňuje se, že dvanácti branami jsou kmeny Israelovy a základními kameny apoštolé Beránkoví, tedy živí lidé.

Všechny druhy pojištění
v Clevelandu a okolí
Vám ochotně, srozumitelně vysvětlí
a odborně zprostředkuje
FRANK KOLÁR,
který už po 12 let pracuje
dnes u největší americké pojišťovny
„Farmer's Ins. Groupe Co.”

V případě hledání dobrého a poctivého pojištění
volejte: ☎ (216) 953 - 9192

Jaroslav Seifert:

Maminka

Ze smutnějšího není nic
než ztratit domov.

Žádná cizí pýcha,

byť skláněla se sebevíc,

tvé trápení, tvé trápení

tak jako matka něžně nezadýchá.

Vřelá vzpomínka

Letošního 22. dubna tomu bude již rok, co nám neočekávaně a tiše odešla na věčnost naše drahá maminka, teta a bahička, pani

Marie Z. Sázavská

její přátele a známé, jimž schází jako nám, prosíme, aby si na ni vzpomněli s námi při mši svaté v sobotu 13. května, v předvečer Svátku matek, při pravidelných českých bohoslužbách v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru v 6:15 hod. večer.

KAREL SÁZAVSKÝ, syn
ZDENKA BLUMOVÁ, dcera s rodinou

SLOUPEK INFORMACÍ

(Dokončení ze str. 2)

tu", a k napravení nedostatků v kolektivním zemědělství doporučil zamezit lidem opuštění venkova, zabránit jejich příchodu do měst, a nějak zlepšit potravinářský průmysl. Místní aparátčící pak v obavě, že jejich funkce by se stala zbytečnou, vedli kampaň proti těmto zemědělcům, kteří nečekali a chtěli hned uplatňovat Gorbačovovy názory. Posměšně je nazývali „novými kulaky“ a „Rockefelleri“, dávali zakládat požáry v jejich kravínách a vepřincích a házeli hnůj do jejich kádí s mlékem. Zákon také dosud nijak nepodporuje soukromé farmářské podnikatele: ti farmáři, kteří by se rozhodli k založení soukromých farem z založených pozemků, si mohou koupit zemědělské nářadí a jiné potřeby pro obdělávání půdy pouze od kolektivních a státních farem, jejich vedení často není novému systému „soukromnictví“ vůbec nakloněno. Také musejí prodávat svou úrodu přednostně státu, který sám určuje cenu, kterou farmář za prodané plodiny obdrží. Za těchto podmínek přední sovětský ekonom Leonid Abalkin řekl, že i při dovození systému soukromých farem v SSSR nelze očekávat žádné skutečné zlepšení ve výkonu zemědělců a v nabídce potravin spotřebitelům před rokem 1995.

Proto bylo nyní v SSSR najednou zákonem dovoleno pronajímání zemědělských pozemků s příslibem o dalším zlepšení pracovních podmínek

Dne 9. dubna sovětský denní tisk přinesl zprávu o tom, že podle nového dekretu Presidia nejvyššího sovětu je nyní sovětským občanům dovoleno najímat si zemědělské pozemky na dobu 50 let i více, dávat tuto půdu v podnájem a předávat je po své smrti svým dětem. Rovněž prý je možno najímat si užitkovou domáci zvířata, zemědělské i jiné zařízení, ba i celé továrny z oboru zpracování zemědělských výrobků. Sovětské občané si tedy už mohou najímat pozemky na dlouhou dobu, dávat je v podnájem a stavět si na nich domy i správné budovy. Pro podnájem pozemků je však třeba požádat o zvláštní dovolení u státního úřadu, který vede správu pozemků. Podle Gorbačova je nutno „obnovit u člověka vnitřní vztah k půdě, dát mu pocit, že je pánem svých pozemků“. Zničení tohoto osobního vztahu k půdě a pocitu vlastnictví prý přivedlo nyní nejvíce neutěšený stav

sovětské ekonomie...! Tož se na to podívejme! Přes sedmdesát let marxisty vyhlášené dogma, že jedině dialektický materialismus dává správný, vědecký a pokrokový názor na člověka: že společnost a stát jsou všechno a jedinec zhořel; že náboženství a víra v Boha jsou překážkou, aby v sobě nalezl vůli osvobodit se od všech zábran při dorůstání v socialistického kosmopolitického člověka, a proto že je naprosto nutné vykoření z jeho mysli jak všechny pověry o Bohu - (jsou přece jen prach obyčejným opiem lidu) - tak lásku k půdě a k národu, poněvadž mu brání myslet ve všem proletářsky mezinárodně. Na to si soudruh Marx vynalezl ze své vlastní nenávisli třídní boj, podepřený privilegovanými policajty, bajonety, zpolitizovanými soudy a „nápravným zařízením“ - čili koncentráky. - A teď najednou - po umučení a zničení tolika milionů nevinných lidí, soudruh Gorbačov přišel na to, že ztráta vnitřního vztahu k půdě a pocitu, že nepracuje na svém, v člověku zardousila chuť k výkonné a dobře udělané práci! - Inu, po opuštění lživých teorií Lysenkových je to jen další přemet a kotmelec komunistů, kterým chtějí hodit písek do očí všem naivním západním politikům, aby „obdivovali schopnost marxistů neustále kráčet vpřed!“

Tento dekret o pronajímání pozemků pouze „dovoluje“ zřizování soukromých farem, vlastněných jednotlivci či skupinami lidí, ale nikterak takový způsob obdělávání zemědělské půdy nevnučuje, aby marxistické dogma o státním vlastnictví všeho nemohlo být považováno za další nesmysl marxistické utopie. Nezavádí to ani jako nový normální systém sovětského farmářství, které zůstává kolektivní, ale je to „ústupek z nutnosti“. Zákonem se rovněž dovoluje i pronajímání „jiných přírodních objektů“, má se za to, že tím jsou míněny lesy a jezera, případně i doly a olejová pole. Nájemné má být stanoveno smluvně a může být změněno pouze jednou za 5 let.

Důvod toho všeho?

Uražená ješitnost, fanatická zbednělost, anebo hrozný strach? Pravděpodobně - všechny tři dohromady. Syn třetího čs. komunistického presidenta Novotného, kterého udělal jeho táta šéfem státního podniku „Artia“ a tak mohl libovolně stále cestovat po světě, prodávat utvářené památky z kostelů, klášterů i ze šlechtických paláců, hradů a zámků.

prohlásil jednou v Římě v ještě docela v střizlivém stavu svým italským „obchodním kolegům a kolegyním“: „Komunismus je nesmysl, nikdo ze špičkových straníků v něj nevěří, a i můj táta se z něj po Klémově smrti (t.j. Gottwaldově) na jaře r. 1953 brzy vyléčil. Teď, je ale v jeho systému, nemůže mu ucouvnout a protože se z toho máme dobře, zůstává při tom.“ A měl se z toho opravdu hmotně dobře i ten Novotného syn, jemuž se podařilo zničit v automobilových haváriích dokonce tři přepychově vybavené sportovní vozy značky „Alfa - Romeo“.

Prostě, chytrí a vychytralí komunisté, kteří to svou „věrností“ komunistické straně někam dotáhli a mají se z toho dobře, ti nemohou přiznat, že se zmýlili, dokud jim nehrozí ztráta jejich místa na výsluní. Jejich dnešní generace si říká, že za teror a popravy z padesátých let není zodpovědná. Ti, kteří to vše zavinili, většinou již vymřeli; pro ty, kteří při tom byli a dosud žijí, si „kostnatá se srpem“ brzy přijde. Zbedněně hlupáky u estébáků a na národních výborech je třeba jen dále dobře živit, a ti z čs. zastupitelských úřadů v cizině budou nadále režimu věrně sloužit, protože jen jeho zásluhou jsou venku a mají se dobře. A kdyby to snad doma jednou nějak „prasklo“, zůstanou jednoduše venku. To všechno pak způsobuje, že komunistický systém stále ještě svou setrvačností pokračuje a vyčkává času, aby se - podle Gorbačovova plánu nějak přiblížil k původní - bolševiky tolik nenáviděné Kerenského sociální demokracii, ovšem bez existence její stranické opozice v Národním shromáždění. Dokud komunisté nepřistoupí zpočátku alespoň na jednu demokracickou nezávislou politickou formaci, s níž by se rozdělili o vládu v zemi, nelze jim v ničem věřit, ani ne v tom, že „reformy a přestavby“, k nimž je dnes donucuje hospodářská realita, myslí skutečně vážně.

V Československu se věci rozhybou asi teprve tehdy, až začne dělníkům „kručet v žaludku“. Nebo až se mezi nimi vyskytne moudrý odvážlivec typu hluboce věřícího Walensy, který bude schopen sehnat tisíce podpisů na petici o propuštění nespravedlivě odsouzeného Václava Havla a jeho společníků a vyzvat dělníky, horníky, železničáře, šoféry a tramvajáky k pokojné stávce. Teprve pak se začnou dnešním čs. komunistům trást kolena a vývoj k všeobecné demokratizaci se skutečně pohne kupředu.

Starý US diplomat George Kennan, věští komunismu blízkou smrt

(Pokračování ze str. 1)

málo reaguje na sovětské iniciativy ve věci snížení nukleárních a konvencionálních zbraní, které podle jeho mínění by „stály za prozkoumání“. - Avšak - po 70leté zkušenosti ustavičných lží a podvodů?

Také si stěžoval na „báječné přehánění“ ze strany US vládních osobností „o existenci sovětské převahy v těchto zbraních“. Každoroční výlohy ve výši 150 bilionů dolarů na národní obranu se prý staly „návykem americké společnosti“ a „příznaky, spojené s odvykáním si utrácet mohou být bolestné“. Pak dodal, že „změna v americko-sovětských vojenských vztazích by se měla dostavit co nejrychleji, pro zdraví naší země a celé světové situace.“

Kennan studoval sovětský komunismus po dobu 60 let a jako diplomat byl původcem americké povalečné politiky „containment“, neboli zadrženi expanse Sovětského svazu.

SSSR a aspoň někteří jeho satelité, zejména Polsko a Maďarsko, v poslední době ohlašují téměř denně velkolepá, do očí bijící rozhodnutí směrem k demoratisaci a k ekonomickým reformám. Z Maďarska například právě došla senační zpráva z úst Barna Sarkadi-Nagy, místopředsedy Státního úřadu pro církevní záležitosti, že prý Maďarsko plánuje opětné vyšetření odsouzení zemřelého kardinála Jozsefa Mindszentyho. Podle jeho vlastních slov prý existuje plán pro opětné otevření případů „velké lži“ proti církvi a politickým osobnostem v letech, která v Maďarsku bezprostředně následovala po příchodu komunistické strany k moci.

Tyto a jiné zprávy jsou sice senační, avšak přitom je třeba přiznat, že základní cíle a politika komunistů dosud zůstávají všude nezměněny. Proto vláda presidenta Bushe činí dobře, že ukazuje „opatrnost“ ve svých vztazích se SSSR. Kennan bude mít asi pravdu v tom, že US vydaje na zbrojení - jichž zneužívají i dodavatelé toaletního papíru US armádě - budou brzy přehnané, podobně jako některá další vydání, jichž by mohlo být použito doma na školy, zdravotnictví, údržbu životního prostředí, silnic, mostů atd. Jinak se však zdá, že Kennanův optimismus stran rozpadu komunismu je předešlý. Dokonce vzniká domněnka, že možná Kennan „ztrácí kontakt s realitou“ - podle slov samotného Gorbačova.

Nezapomeňme, že jiný velký americký znalec komunismu J. Edgar Hoover, příhodně nazval komunisty „mistry v klamání“. Dokud se neztékne ateismu, třídního boje, světové revoluce a „rozhodující moci ve státě s monopolem ve výchově, v ekonomii a zpolitizovaného soudnictví, dokud nedají všem občanům svobodu a lidská práva, do té doby je nutno komunistům nevěřit.“

Ke všem těmto důvodům nutnosti obezřetnosti a nedůvěry vůči komunistům je však ještě nutno připomenout jednu až příliš nápadnou věc: nedůvěru komunistů k politickým exulantům tzv. „první vlny“ - (v čs. případech zvláště k těm z let 1948-58) - z nichž má režim stále dosud strach a pečlivě si z nich „prosívá“ a prokádrují každého, žádá-li na př. o návštěvní vízum na pohřeb někoho ze svých nejbližších příbuzných. Vědí totiž až příliš dobře, že tito lidé toho vědí o jejich zločinech nejvíce.

Zcela jiné stanovisko však zaujali čs. komunistické úřady k exulantům z r. 1968 a i z těch nejposlednějších let. Těm pouští na návštěvu někoho z rodiny už i po roce do NSR, Rakouska či Itálie, kde tito uprchlíci dosud třeba ještě čekají na vystěhovalecké vízum do zámoří. Bez velkých potíží pak dávají po několika letech těmto mladým uprchlíkům čs. návštěvní vízum - (zvláště tzv. „upravencům“), vítají je v redakci časopisu „Československý svět“ v Praze, Vinohradská 46, nebo v jeho Červenokostelecké tiskárně Severografia a hlavně v Čs. ústavu zahraničním v Karmelitské ul. na Malé Straně. Dokonce jim pak věnují v Čs. světě i články, ani slovem se nezmíní, že běží o uprchlíky, a že třeba jejich otec byl nespravedlivě odsouzen a trpěl v komunistickém koncentráku. - To komunisté nedělají z nějaké kajfenosti, ale z chladnokrevné kalkulace. A z toho důvodu jim hlavně nelze věřit.

CISTIM KOBENCE:
Shampoo & steam
Free estimate
& deodorizing
1 SQ Foot 16-20e
Love seat \$20
Chair \$10
Volejte CHRIS
863 - 4113
Cicero

DOPISY našich čtenářů

Don Bosco Centre

Senapati - Manipur

Draží přátelé a krajané

Tentokrát jsem rád, že vám mohu oznámit velmi radostnou zprávu a přitom máme před sebou velikonoce, radostné svátky zmrtvýchvstání Páně. Celý tento čas rozjímáme o boží lásce, která nemohla zůstat pochována v myslí boží, ale musela se objevit v Pánu Ježíši, který byl odsouzen jako zločinec, ale vítězí nad smrtí, nad strachem a nad zlem.

Zde v misiích jsme právě ke zvěstování té úžasné zprávy současným i budoucím generacím, že Bůh žije, že nás miluje a že se o nás stará, zasvětili kostel. S vaší pomocí se nám podařilo vybudovat nový, pěkný a prostorný kostel zde v Senapati. Je tomu půl druhého roku, co jsme se stavbou začali. Teď konečně jsme měli jeho vysvěcení 14. března 1989.

Kostel má podobu kalicha, hlavní prostor měří 10krát 30 metrů; rozšiřuje se kolem oltáře do 17 metrů. Vidíte, že není veliký, ale pojme pohodlně 500 věřících. Oltář, kazatelna a střed bohoslužby jsou o tři stupně vyšší. Svatozánek je v pozadí ve sloupu. Podlaha je celá z mramorových kostek a okna jsou z barevného skla. Není tam tolik ozdob, jako máte u vás, ale nám to stačí. Celá kupole je ze železných trubek, střeška je z plechu. Stálo nás to moc peněz i práce připravit i prostor okolo kostela. Stojí na

kopci 100 metrů nad rovinou podle řeky, nad cestou a nad městečkem Senapati. Naši chlapci a děvčata pracovali pěkně a rádi. Nebudeme moci skončit strop, protože to by stálo ještě moc peněz, a ty už nemáme. Také uvnitř všechno se musí ještě udělat, ale doufám, že mi Pán Bůh pomůže i později v této práci a naši dobří přátelé také. Bude to centrální kostel pro naše kmeny Naga, Maram, Mao, Zemei, Lengmei a jiné. Pomozte mi skončit tuto práci a pokračovat s misijí. Schází oltář, ambo, zvon, lavice, křížová cesta, sedadla, kříž, obrazy a jiné.

Starý kostel bude jen pro ústav chlapců a děvčat. Je jich tohoto roku 270, mezitím co škola už má přes 1.070 studentů. Víím, že se radujete s námi a děkují vám všem za vaše modlitby a za pomoc v této práci. Modlím se za vás a přeji vám šťastné a veselé velikonoce a plnou náruč dobroty Boží.

Vám vděčný v Srdci Páně

Jan Med. SDB

Bůh budiž s vámi a žehnej vám!

Berwyn - Illinois

Ještě něco z kalifornské Pasadeny

Ačkoliv jsem chtěl psát již dříve nedostal jsem se k tomu. Dnes jsem dostal pozvání od svého přítele Standy Brožky z Pasadeny v Kalifornii, abych přijel na slezinu Klubu přátel českého venkova. Je tam prý již tepleji než když jsem tam byl v

zimě. Nějaký poměr k vesnici mám. Půl života jsem žil na venkově a půl ve městě. Kromě toho jsem pěstoval králíky a drobnou drůbež. Když jsem již u toho, tak vám musím sdělit jednu příhodu. Bylo to za války a měli jsme pronajatou parcelu jetele, dosti daleko od Klatov. Na cestě jsem však spatřil pěkné pole, ještě lepší než byla jetelovina naše a tak jsem si řekl, na co jezdit tak daleko. Na obzoru nebylo nikoho vidět. Slezl jsem z kola, vzal pytel a srp a netrvalo to dlouho, byl jsem hotov. Co jsem však neviděl, bylo, že mě pozoroval z daleka hlídač parku. Ten když viděl, že jsem hotov (jen přivázat pytel s jetelem na kolo) poslal na mne psa. Byl to pěkný vlčák a já byl zaskočen. Když přišel hlídač, vyřídil to hladce - párkrát mě přetáhnul holí, sebral srp a pytel s jetelem pro své králíky. Když jsem se vrátil domů, ani se nepertejte, jak to dopadlo, ale cítil jsem to několik dní. Tak jsem jaksí odbočil od toho hlavního. Nehodí se mně však do Pasadeny teď jet a tak tam všem přeji příjemnou záhavu.

Posledně mi bylo vytýkáno, že je to nějak podezřelý, když tam ježu, že policie sbírá lehká (někdy i těžká) děvčata, jako bych s tím měl něco společného. Omylem bylo napsáno v Los Angeles; tam je to liberálnější než v Pasadeně, kde otcové města mají snahu zločinnost co nejvíce omezit. Chci vám také říct, že tam nejsou jen špatní

lidé, ale také velice hodní a dobří, jedním z nich je mladý asi 30letý Rafael Brom, zaměstnanec jedné olejářské firmy, který svůj volný čas věnuje křesťanské a svaté věci. Jeho otec je známý dr. Libor Brom, profesor z University of Colorado a University of Denver.

Mladý Rafael není jen katolíkem, ale řekl bych apoštolem zjevení Panny Marie v Medjugore v Jugoslávii, kde se Panna Maria zjevila šesti mladým lidem 24. června 1981. Zjevení Panny Marie stále existuje, ale ne tak často jako na začátku - a to v kostele St. James (sv. Václava?) Je to dnes celosvětově známé poutní místo, kde pro několik malých vesniček byl postaven veliký kostel. Nebudu podrobněji psát o zjevení, protože by to byla kniha, ale chtěl bych vám říct, že se u Rafaela scházejí lidé od mladých až po staré a to různých národností. Scházejí se k debatám, modlení a aby shlédli filmy o zjevení. Když jsem viděl tolik knih o různých zjeveních, byl jsem opravdu jako němý. Na př. Fatima, Lurdy, Quadaupe, Padre Pio, Mather Teresa, Fr. Stefano Gobbi a jiné. Škoda, že mě již nevyšlo se u Rafaela zastavit ještě jednou. Mám však knížечku a první film o zjevení, který opravdu stojí za shlédnutí. Mladý Brom má asi 25 různých video o Medjugorje.

Když se františkánský kněz Jozo Zovko stal farářem kostela sv. James ve farnosti medjugorské, nemohl si vysvětlit proč pro tak málo věřících postavili tak veliký kostel. Za 7 měsíců se měl dozvědět pravdu.

Když se v několika dnech koncem června 1981 roznesla zvěst, že se 6 dětem zjevila Panna Maria, hrnuli se tam lidé z okolí, i ze vzdálenějších míst. Jelikož Jugoslávie je komunistický stát, měl farář Jozo Zovko obavy, co se stane. Po několika dnech komunističtí úředníci zasáhli. Vyslýchali děti, rozháněli lidi, zamezili přístup na kopec Podbrdo, kde se Panna Maria dětem zjevila. Farář Zovko si též vyslechl děti a modlil se o nějaké vnuknutí, jaké má zaujmout stanovisko. Když opět policie hledala děti, nemohla je nalézt. Obyvatelé je schovali a policii posílali z místa na místo. Otec Zovko, který se právě modlil o radu, měl vnuknutí; vzdálený jako by hlas říkal: „Vyjdí ven a ochraň děti“. Okamžitě vstal a běžel ke dveřím. V tom však slyšel

bouchání na dveře a slyšel volat děti o pomoc. Vzal děti rychle na faru, kde je ukryl. V tom také slyšel bouchání policie a na otázku, zda neviděl děti, klidně odpověděl, že ano. Aniž si policisté uvědomili co řekl, nepatili se dále více a utíkali hledat jinač. Farář stál překvapeně ve dveřích. Došel však na úřady a oznámil jim, že dle zákona, mladiství nesmějí být vyslýcháni bez přítomnosti dospělých. Kromě toho mu děti oznámily, že Panna Maria souhlasí s tím, že zjevení se nadále bude konat v některé části kostela. To byla odpověď farářovi kostela St. James, proč je kostel tak veliký, respektive proč byl tak veliký postaven. Začalo tam putovat množství lidí odevšud. Postupem doby komunisté zjistili, že ze zázraku v Medjugorje mohou mít jen prospěch. Zařídili tedy do Medjugorje autobusovou dopravu a postarali se o ubytování poutníků dnes již z celého světa.

Další překvapení mně přinesl výstřížek z novin Huge Cathedral rises in Serbia, před dvěma dny. Nová srbská orthodoxní katedrála je stavěna v Bělehradě, v hlavním jugoslávském městě, na kopci Vračar, nejvyšším to místě ve městě. Až bude dokončena asi v r. 1992, má to být největší orthodoxní katedrála na světě a bude na 20. místě mezi ostatními kostely. Katedrála se bude jmenovat sv. Sáva, podle prince a mnicha ze 13. století, který docílil odtržení srbské orthodoxní církve od byzantské orthodoxní církve. Myslím, že bychom měli i nad tím zvažovat.

Další radostná zpráva o svatořečení Blahoslavené Anežky české se rychle šíří a věřím, že hodně věřících pojedje na kanonizační oslavy do Říma; jestliže soudruzi v Praze nebudou osvíceni Duchem svatým a nepovolí svatořečení v Praze. Myslím, že by hodně poutníků z USA a Kanady, při té příležitosti rádo spojilo cestu do Říma s poutním zájezdem do Medjugorje. Organizátoři, kteří budou plánovat zájezd na svatořečení Bl. Anežky, měli by také přemýšlet o tom, aby poutníci mohli vzdát čest a pomodlit se k Our Lady Queen of Peace v Medjugorje.

Všechny vás zdraví Karel Š. Adresa na pana Rafaela Broma: Center for Our Lady Queen of Peace P.O.Box 90035 Pasadena, CA 91109-0035

EUROPEAN CONNECTION INC.

„You are cordially invited to new and biggest Furniture store specializing in living room sofas directly imported from West Germany and with coil spring construction in the seat. Tremendous selection of sofas and sofa beds in different fabrics, combinations and styles. We carry only the best quality furniture and our prices are reasonable. Come in and compare.“

Obchod

importovaného nábytku:

pohovky, křesla a čalouněný nábytek importovaný přímo z Německa. Máme velký výběr pohovek a rozkládacích pohovek (sofa beds) - v různém provedení a z různého materiálu. Pérová konstrukce v sedadlech.

Nábytek nejlepší kvality za výhodné ceny!

Musíte vidět! Jste vítáni prohlédnout si náš sklad!

(3102 WEST LAWRENCE AV CHICAGO, IL 60625)

Tel: (312) 478 - 0042

Parkoviště zdarma západně od našeho obchodu.

Otevřeno:

pondělí a čtvrtek -

10:00 A.M. - 8:30 P.M.

úterý, středa, pátek, sobota:

10:00 A.M. - 6:00 P.M.

v neděli:

od 12:00 v poledne do 5:00 P.M.

Ota Hora, Ottawa

Bratrství je živoucí myšlenkou české národní tradice a národního programu! Nesmí být zrazována!

Dr. Karel Jeřábek ve zprávě o valné hromadě Jednoty Sokol v Torontě nám připomněl významnou myšlenku a to, že „Sokol pro svou základní ideu všeobecného bratrství a sesterství a pro svou činnost je jedním z největších československých příspěvků ke zvýšení mravní úrovně lidstva...“ (Nový domov, 23.2.1989). Také v článku o čs. dni zaznamenal, že „početně byli zastoupeni bratři Poláci a jádrem naší reprezentace byli naši sokolové, legionáři a duchovním projevem humanitní a bratrské jednoty byly ekumenické bohoslužby. „Proč cituji a oceňuji myšlenku bratrství, jednu z nejryzejších, mravních, humanitních a výchovných sil, která po staletí pomáhala českému národu překonávat i nejkřutější doby a proto musí zůstat i nadále pevným kořenem české národní tradice, myšlení a jednání? Kdo prošel bratrskou sokolskou výchovou, výchovou

slavných bratrských čs. legií a výchovou Masarykovy První republiky, pochopí, že skutečné bratrství sblížovalo, činilo člověka i národ lepším, lidštějším, šťastnějším! V čs. exilu jsme se snažili v tomto bratrském ovzduší pokračovat. Bohužel, po zákeřném komunistickém puči, celý národ je vystaven od r. 1948 barskému, podle slov prof. Václava Černého „nejkrutějšímu a nejnekulturnějšímu komunistickému režimu“, který náš národ už po dobu 40 let prožívá. Marxisticko-leninská výchova třídní nenávisti od r. 1948 nemilosrdně rozvrací duchovní a mravní hodnoty statisíců lidí, kteří od té doby procházejí touto komunistickou „výchovou“. Mnozí statečně odolávají. Jsme však na rozpacích, slyšíme-li jak někteří jedinci prošívali touto komunistickou infiltrací mají opravdový odpor a jsou znechuceni slovem „soudruh“ a jak titíž lidé nejsou nadšení oslovením „bratře, sestro“. Stalo se, že na schůzi kanadského krajanského spolku takovýto „odchovanec“ krutě komunistické výchovy, ač nekomunista, doporučoval, aby se členové neoslovovali „bratře, sestro“, a aby si „vykali“. Tomu se ovšem musí včas zabránit,

zvláště po zkušenostech s komunistickou infiltrací akce „upravenců“, která způsobila vážný nesoulad ba i rozvrat mezi krajany a exulanty. Naší snahou musí být pomoci všem, kteří prošli jen komunistickou výchovou, aby setřásli se sebe vliv komunistické infiltrace a aby se dostali na cestu demokratického myšlení a činů. Proč je tedy důležité, abychom nezrazovali myšlenku bratrství, o tom nás poučují naše dějiny. Zatímco francouzská revoluce v r. 1789 vyhlásila heslo „Rovnost, volnost, bratrství“, český národ může být hrdý na to, že myšlenka bratrství žila v českém národě již několik století předtím. O tom nás poučují a přesvědčují Palackého „Dějiny národa českého“, kdy např. v popisu doby husitské Palacký píše, jak pod jménem „poľního bratrstva utvořilo se první vojsko...“ a jak se mezi husity připomínají také bratři ořebsí...“ a j. (sv. III. str. 260 a násl.), a jak v popisu založení Jednoty českých bratří, kdy „...okolo polovice XV. století Petr Chelčický byl duchovním otcem založení Jednoty bratří českých a moravských“. (Činnost moravských bratří na tomto kontinentě zajímavě popsal Zdeněk Němeček v jednom

ze svých románů). Palacký také popisuje vzrůst Jednot českých bratří a jak lidé „...z Čech a z Moravy, lidé stejné smýšlejší, sedláci i řemeslníci, zemané i kněží, všichni mezi sebou počali jmenovati se bratřimi, neberouce ohledu na rozdíly stavů...“ (sv. IV. str. 248 a násl.) T. G. Masaryk v knize „Česká otázka“ o ideji bratrství cituje Karla Havlíčka významný výrok: „Z naší reformace a spojené s ní revoluce vyzrála idea bratrství; humanitní program je formulací a dalším rozvojem této ideje“.

Česká myšlenka bratrství proniká do celého světa. Vždyť i papež Jan Pavel II. často oslovuje shromáždění slovem „bratři - brothers“! Bratrství také spojuje Slováky s Čechy a naopak - vzpomeňme jak v průběhu Slovenského národního povstání Slováci rozhlasem volali: „Drazí bratři Češi, věřte v nás, společně všechno překonáme!“ (viz prof. M. Povolný - „Not to forget - not to surrender“). Nezapomínejme též, že T. G. Masaryk ve Světové revoluci nám často připomíná, že „humanita je náš národní program“ (str. 556) a že „státy se udržují těmi politickými silami, kterými a ze kterých vznikly“ (str. 447). Bohužel, brzy jsme zapomínali a nedbali jeho rad. Často jsme se odchýlovali ba i zrazovali tyto ideje. Za tyto hříchy těžce národ

pyká. Je proto dnes i v budoucnu naší mravní a národní povinností bdít a bránit, aby velká myšlenka bratrství - humanity, kterou lidstvu přinesl malý český národ, zůstala nadále živoucí ideou a pevným kořenem české národní tradice a národního programu a nebyla nikdy a nikým zrazována!

Bývalý mluvčí Charty 77 Stanislav Devátý byl opět zatčen a uvězněn

Praha. — Stanislav Devátý, 37letý, bývalý mluvčí Charty 77, byl 16. března zatčen a uvězněn v Brně kvůli tomu, že poslal čs. vládním autoritám dvě petice, ve kterých volal po „mírové občanské neposlušnosti“ na protest proti policejní brutalitě při potlačování demonstrací na Václavském náměstí v Praze letos v lednu. Protože sehnal pro tyto své petice 400 podpisů, byl obviněn z „pobuřování občanů proti socialistickému státu“. Devátý po svém uvěznění ihned zahájil hladovku, kterou považuje za jedinou možnou formu boje proti nespravedlivému pronásledování. Po velikonočních pak byl převezen do nemocnice na Pankráci v Praze, kde je nosem a ústy nuceně živěn vejci, rozkvedlanými v mléce. — Devátý, specialista v počítačích, byl zbaven svého pracovního místa, když byl jmenován mluvčím Charty 77 na rok 1988. V téže době byla jeho matka vyloučena z komunistické strany. Jeho bývalá žena a dcera dnes žijí v USA. Devátý byl dříve zatčen už několikrát, avšak vždycky byl z vazby propuštěn.

Prosíme
oznamte nám včas
změnu své adresy

Čndrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří:
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a daconu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.
Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

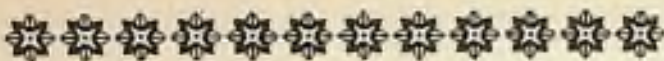

Čndrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Uprostřed naproti obchodu p. F. Pancera

UPŘÍMNĚ
SRDEČNÁ

BLAHOPŘÁNÍ

vyslovujeme v našich českých novinách našemu v krajanských kruzích dobře známému knězi a svému zaslužilému kaplanovi, důstojnému

Otcí FRANCIS T. PŘIBYLOVI.
bývalému faráři osady
Blahoslavené Anežky České
v Chicagu, 27. ul a Central Park Ave.

který v dobrém zdraví a při plné duševní svěžesti dne 15. dubna 1989 vděčně vzpomínal na své drahé rodiče a všechny vychovatele, kteří v něm všestranně podpořili obdržení dar kněžského povolání a zrovna před půl stoletím jej doprovázeli k oltáři Páně.

V neděli 23. dubna 1989 - právě o svátku sv. Vojtěcha - prvního biskupa z českého národa, oslaví Otec Francis Přibyl - (za mlada výtečný houslista) - své zlaté jubileum kněžství děkovnými bohoslužbami v kostele Bl. Anežky České v Chicagu, Ill., ve 3:00 hod. odpoledne. Po mši sv. bude recepce s malým občerstvením v divadelním sále osady, kterou budovali monsignori Kestl a Křížka.

Svou první mši svatou sloužil Otec Francis před 50 lety (22.4.1939) v tehdy ještě skoro novém kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, v němž máme nyní naše pravidelné sobotní krajanské bohoslužby.

AD MULTOS ANNOS!

DISTRIKTNÍ SVAZ ČESKÝCH KATOLÍKŮ - CHICAGO

Managua. — Nikaragžské noviny „Barricada“ přinesly článek s titulem: Ministr chce bojovat pro snížení inflace - o současných ekonomických potížích v Nikaragvě; zde podáváme jeho překlad: Je to interview velitele sandinistické revoluce Luis Carrion Cruz-e., ministra ekonomie, průmyslu a obchodu s novináři:

„Vláda věnovala po dobu 8 a půl roku pozornost pouze nabídce spotřebních statků. Všechny naše proslovy, všechny naše ekonomické činy mířily na zvýšení národní produkce. Vývozcům jsme zaručovali rovnost v cenách tak, aby nikdy neutrpěli ztráty. Dovezené suroviny jsme poskytovali domácím výrobcům za uměle stanovené nízké ceny, abychom jim tak pomáhali. Poskytovali jsme finanční prostředky prakticky všem, kteří o ně požádali, a to s nízkými úrokovými mírami, levněji než kolik ty peníze skutečně stály. Cílem všech těchto opatření bylo zvýšit nabídku spotřebního zboží. Skutečná nabídka v naší zemi však nezávisela pouze na vládní politice, nýbrž také na „vnucené“ válce, na destruktivních, na ekonomické blokádě Západu a na politické nestálosti. Proto nabídka - spotřebního zboží - klesala rok od roku. Od roku 1987 inflace začala dosahovat velmi vysoké míry - 1.300 procent, a směřovala k „nad-inflaci“, která pak ještě více snižovala produkci, způsobovala sociální nepořádky a otfásala různými sektory ekonomie. Tato situace se stále více zhoršovala a nakonec jsme v minulém roce dosáhli inflace 31.000 procent. Inflace se pak stala naším prvním ekonomickým problémem. Nezastavíme-li inflaci, produkce bude klesat dále, at' podnikneme cokoliv pro zlepšení ekonomie. Jiná opatření by bylo možno podniknout, kdyby inflace dosahovala pouze asi 500 až 600 procent ročně. Jakmile však dosáhne 126 procent měsíčně, jako se to stalo v prosinci 1988, pak je naprosto nutné nejdříve zastavit inflaci. Přestaneme-li tisknout peníze, nevyhnutelně

dojde k ekonomické recesi, avšak v boji proti inflaci není žádná jiná formule.“

Maputo. — Nikolai Dybenko, sovětský velvyslanec v Mozambiku oznámil, že vztahy mezi oběma zeměmi nikterak „nechladly“, ačkoliv prezident Mozambiku Joaquim Chissano v poslední době usiluje o obdržení pomoci ze Západu. V r. 1977 SSSR a Mozambik spolu podepsaly smlouvu o přátelství a spolupráci. Letos na konci února SSSR dodal Mozambiku dvě pobřežní nákladní lodi o 2.000 brutoregistrovaných tunách, které budou obsluhovat menší pobřežní a říční přístavy. Jejich sadmičlenné sovětské posádky budou zaučovat místní náhradní mužstva. Dybenko dále řekl, že v poskytování mezinárodní pomoci Mozambiku SSSR je na 3. místě. Zdarma tam financuje dílo 250 sovětských specialistů v různých oborech, včetně 70 lékařů a „velké skupiny profesorů, kteří vyškolují mozambické národní kádry na universitě v Maputo a na jiných ústavech vysokého učení.“ Sovětský vojenský atašé - plukovník Vyacheslav Glagolev - zase přiznal, že sovětská vojenská výpomoc Mozambiku dále pokračuje, a potvrdil, že tam jsou také přítomni sovětsští vojenscí poradci. Na začátku března pak Abdul Magid Osman, mozambický ministr financí, byl v čele delegace, která navštívila Moskvu, aby tam jednala o snazších podmínkách splácení dluhu Mozambiku Sovětskému svazu.

Jakarta. — Indonéská armáda potlačila vzpouru několika set islámských extrémistů ve vesnici Tegalsari na jihu ostrova Sumatry; přitom byli zabiti tři vojáci a 34 extrémistů. Vojenská správa v hlavním městě provincie Sumatry Bandar Lampung řekla, že muslimští extrémisté, kteří si říkají „bojovníci strany Boha“, vyvolali toto povstání svými kázáními, v nichž útočili na úřední státní ideologii, spojující monotheismus s prvky demokracie. Prý to prohlásili za

LETEM

SVĚTEM

herezi a tvrdili, že vláda Indonésie je v rukou nevěřících, a proto ji lidé nemají poslouchat. Když pak vláda poslala do zmíněné vesnice malou vojenskou skupinu, aby jednala s vůdci těchto extrémistů, byl na ni podniknut útok. Extrémisté, přesvědčení o tom, že střety jim neškodí, spálili své chatrče a napadli vojáky. Provinční velitel armád odpověděl na otázku dopisovatelů, zda se muslimská víra v nezanitelnost na něčem zakládá, těmito prostými slovy: „Asi že sotva, protože když jsme do nich střelili, byli zabiti“.

Peking. — Zatímco západní diplomaté a obchodníci opouštějí Irán v důsledku odsouzení Chomeinim na smrt autora knihy „Satanské verše“, zastupci „Lidové republiky Číny“ rychle zaplňují vzniklé mezery a snaží se využít nové situace ve prospěch své země. Náměstek čínské ministerstva předsedy Tian Jiyun nedávno navštívil Teherán a informoval iránského náměstka ministerstva předsedy Hamida Mirzadeha o plánech Číny, rozšířit ekonomické, vědecké a politické vztahy s Iránem. Tian řekl, že jeho země je ochotna ke spolupráci v těchto oborech: na rekonstrukci poškozených rafinerií zemního oleje a olejových platform při moři, na programu stavby lodí, na zbudování továren na papírové výrobky, na bagrování vodních toků a na zbudování rybního průmyslu. Iránskému prezidentu Chamínimu Tian řekl, že dnes je Čína šestým největším obchodním partnerem Iránu na světě, ačkoliv ještě před deseti roky byla pouze jeho čtyřicátým partnerem. Čína se prý chce podílet na poválečné rekonstrukci Iránu jako jeho společník a tak zabránit rostoucímu vlivu SSSR v Iránu.

Suva, Fiji. — Ministr informací ostrovního státu Fiji oznámil, že poprvé od r. 1946 domorodí Melanéšané tvoří na Fiji většinu. Při volbách v r. 1987 tam totiž zvítězili potomci indických přistěhovalců, zorganizovaní v „Národní federální straně“, a obdrželi vládu nad ostrovy. O měsíc později však armáda, složená převážně z domorodců, pod vedením plukovníka Siteni Rabuka, svrhla tuto vládu indických potomků a svěřila vládu nad zemí Melanéšanům. Potomci indických přistěhovalců pak byli zatlačeni do pozadí a přeměnění v občany druhé třídy, bez jakékoliv účasti na

vládě země. V důsledku toho se pak z Fiji vystěhovalo asi 10.000 Indů a 3.000 Evropanů i Polynésanů: nyní tedy prý Melanéšané tvoří většinu z tamních zbývajících 740.000 obyvatel. S vystěhováním Indů a Evropanů však ostrovy Fiji zároveň ztratily 700 učitelů a profesorů, dvě třetiny ze svých 150 právníků, polovinu ze svých 280 lékařů a 4.000 ze svých veřejných úředníků. Než se jim podaří vychovat a vyškolit svoje, potrvá jim to nejméně 25 let.

Jeruzalém. — V pondělí 10. dubna neznámý izraelský pachatel zahájil ve staré části Jeruzaléma palbu z lehkého kulometu na skupinu Palestinců: zastřelil jednoho z nich a čtyři další zranil. Pak zmizel beze stopy. Z odpovědnost za tento čin si krátce nato přivlastnila dosud málo známá skupina radikálních Izraelitů, která si dává jméno „sicarii“ - toto je latinský výraz pro „vrahové“ - podle podobné židovské skupiny z prvního století naší éry, která ubodávala k smrti židovské kolaboranty s římskými okupanty Palestiny. V předešlých týdnech tito „sicarii“ - zakládali požáry v domech a v automobilech, patřících Izraelitům levicového zaměření, kteří se pokoušeli vyjednávat s palestinskými politickými osobnostmi ze zabraných území. Nyní střelba do skupiny Palestinců prý měla být pomstou za to, že o týden dříve Palestinci házeli kamením na Židy, modlící se u „Zdi nářků“ v Jeruzalémě. - Izraelský soud obvinil 12. dubna rabína Moshe Levingera, vůdce hnutí radikálních židovských kolonistů „Gush Emunim“, který zastřelil vloni na podzim jednoho Palestince a jiného zranil, když v Hebronu Palestinci začali házet kamením na jeho auto - tehdy začal střelba nazdařbůh do palestinských obchodů; Gush Emunim považuje zabraná území za přináležející Izraeli božským právem. - Izraelské soudy právě soudí dva Palestince, jménem Saman Koury a Adnan Shalalda, obviněné za to, že jsou prý vůdci palestinského povstání „intifada“. - Dne 13. dubna izraelská policie vpadla v 5 hodin ráno do palestinské vesnice Nahalin - 10 mil jižně od Jeruzaléma - v prostém úmyslu zatknout palestinské chlapce, kteří házeli kamením na izraelská auta. Policie pak ale začala střelba do skupiny asi 100 palestinských mladíků, kteří na

ni začali házet kamením, zastřelili jich 6 a zranili 20 až 50. Velení izraelské armády v Předjordánské poušti oznámilo, že prý tento případ vyšetří. Dne 14. dubna pak přiznalo, že prý přitom „došlo k omylům“.

Matamoros, Mexiko. — Mexická policie objevila v hromadném hrobě nedaleko pohraničního města Matamoros mrtvoly 13 mladých mužů, usmrcených a zahrabaných podloudnými obchodníky s omamnými drogami, kteří jsou vyznavači „satanského kultu“. Členové tohoto kultu totiž přinášejí d'ábloví lidské oběti a přitom se k němu modlí, „aby je policie nemohla zatknout, aby kulky ze střelných zbraní jim nemohly uškodit, a aby mohli vydělat více peněz při obchodu s omamnými drogami.“ Jednou z těchto obětí byl také jeden americký univerzitní student ze Santa Fe, Texas, kterého d'ábloví přívrženci unesli 14. března, když v noci šel po ulici v Matamoros. - V Chicagu arcidiecézní časopis „The New World“ nedávno varoval chicagské rodiče z ohromujícího rozšíření satanského kultu mezi chicagskými dospívajícími mladíky, zejména mezi studenty veřejných škol a mezi těmi, kteří ze školy utekli, kterým se nedostalo náboženské výchovy a užívají omaných drog. Byly tam také vysvětleny příznaky, podle kterých se vyznavači satanského kultu poznají.

Washington. — Protože každoročně 22. ledna odpůrci potratu demonstrují ve Washingtoně proti rozhodnutí US Nejvyššího soudu z roku 1973 - (dovoluje se tím zabíjení nenarozených dětí) - pro-potratové organizace - jako jsou např. „Planned Parenthood“ a „National Organization for Women“, naverbovaly po celých Spojených státech asi 300 tisíc mladých lidí - (zejména kolejních studentů a dlouhoblasých studentek, jimž není nic svaté) - aby v neděli 9. dubna - (jak jsme už o tom v H.N. psali, že se věc připravuje) - ve Washingtoně demonstrovali pro podržení „práva ženy na potrat“. Demonstranti nosili nápisy „Keep Abortion Legal“, „Pro-Choice“ a podobné. Tímto svým protestem chtěli ovlivnit US nejvyšší soudce, aby uchovali v plné platnosti soudní rozhodnutí „Roe v. Wade“ z r. 1973 o uzákonění potratů. Několik demokratických kongresníků při této příležitosti proneslo ohnivé

Vyrizujeme spolehlivé letenky, ubytování
v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich
příbuzných z Československa,
tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům
je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

proslov, v nichž hájili uzákonění potratů jako „velký pokrok ženských práv“; o právech nenarozených dětí se však mlčelo. Nenarozené děti totiž nemohou mluvit, aby svá práva hájily. Současné některé organizace „Pro život“, například „American Coalition for Life“, zorganizovaly menší protidemonstrace; zbudovaly na trávníku před Kapitolem „Hřbitov nevinátek“ se 4.400 bílými kříži na připomínku ohavné skutečnosti, že od r. 1973 každý den je v USA usmrceno potratem 4.400 dětí před svým narozením.

Windhoek. — Vůdci guerillů SWAPO, kteří ilegálně poslali 1.700 guerillů z Angoly do Namíbie, v úsilí vytlačit odtud Jižní Afriku, na naléhání delegátů OSN nařídili 8. dubna guerillům, aby se vrátili zpět. Spojené národy pak otevřely při hranicích devět ústředí, kam se guerillové měli dostavit, aby otud byli helikoptéry přepraveni zpět do Angoly, kde - podle smlouvy - mohou stanovat asi 100 mil od hranic. Do 13. dubna se do jednoho z těchto ústředí dostavilo pouze 5 guerillů; všichni ostatní pokračovali ve svém pronikání na území Namíbie. Vedení guerillů to vykládá tak, že prý tito guerillové nemají většinou rádiové přijímače, aby se mohli dozvědět o tomto rozkazu svého vrchního velitele, a že ti, kteří se to snad dozvědí, považují asi tuto zprávu za trik jihoafrické armády, aby se jich snadno zmocnila.

Vídeň. — Mravní dekadence není výsadou pouze Nového světa. Z tzv. věřícího rakouského hlavního města přišla hrozná zpráva, že v tamní nemocnici „Lainz“ čtyři ošetřovatelky nemocných - (jimž je od 25 do 50 let) - od r. 1983 až dosud záměrně usmrtily při nejmenším 49 nevyléčitelně nemocných pacientů od 75 let nahoru. Podle jejich přiznání hlavní důvody tohoto jejich činu byly dva: 1) prý měly živý soucit s na smrt nemocnými pacienty, kteří jim hrozně trpěli; chtěly ukončit jejich utrpení; 2) samy prý jsou příliš přetíženy prací; dvě z nich se například musejí starat o 30 starších pacientů, a proto si chtěly své břímě ulehčit. Usmrtily tedy ty starší pacienty, kteří jim působili největší mrzutosti a obtíže. Někteří z nich však nebyli vůbec smrtelně nemocní a mohli být vyléčeni; jenomže jejich pedantské chování jim bylo nesnesitelné. Jakým způsobem usmrcovaly tyto lidi? Bud' jim vstříkávaly injekcemi do žil příliš silné dávky léků - (např. insulinu,

jehož se užívá při léčení cukrovky), anebo je zadusily tím, že jim vpumpovaly do plic vodu. Rakouská policie je nyní zatkla a zabývá se jejich případem. Nemocniční autority se dozvěděly o této hrůzné praktice skupiny ošetřovatelek čirou náhodou: jedné z nich se rozvázel jazyk nad lahví vína, podle starého latinského přísloví „In vino veritas“. - Podle zprávy vídeňských socialistických novin „Neue Arbeiterzeitung“ z 13. dubna prý jedna z ošetřovatelek přiznala, že sama ve skutečnosti v posledních šesti letech zavraždila asi 200 nepohodlných přestárých pacientů. Policie však odmítla potvrdit správnost této zprávy; pouze připustila, že počet obětí v této nemocnici by mohl být ještě vyšší než 49, jak bylo původně přiznáno.

Washington. — V poslední době můžeme číst v americkém denním tisku i v magazínech - (i v těch jinak velmi úctyhodných) - články se zcela zvláštním tématem. Živými barvami je v nich líčen těžký život amerických chudých lidí, zejména ve špinavých městských čtvrtích, kde prý je dnes život daleko těžší než byl kdy předtím. Obytné domy se tam rozpadávají. Vzrůstají tam zločinnost, násilí, negramotnost, mravní nevázanost, rozhárané rodiny, nechtěné porody, a lidé, kteří by mohli pracovat, dávají přednost welfare, protože se jim pracovat nechce. Večer je v ulicích vidět skupiny lidí, kteří užívají omamné drogy, a čekají na chodce, které by mohli přepadnout a oloupit. Řádní lidé, kteří tam bydlí, se cítí terorizováni a v noci se bojí vycházet na ulici, protože jim hrozí přepadení a tak prý potvrzují pravdivost komunistické propagandy. A jaká je podle autorů těchto článků příčina této neblahé situace? Podle mínění „mnohých odborníků“ je prý „hlavním viníkem rozhodnutí presidenta Lyndona Johnsona v jeho programu „War on Poverty“ - války proti chudobě - poskytovat veřejnou výpomoc těm nemajetným, kteří nemohou nalézt práci. V každém případě tento program nic nevyřešil, ale naopak špatnou situaci ještě více zhoršil. Jaký prostředek je navrhován pro zlepšení této situace nyní? Měla by se prý zrušit veřejná výpomoc pro nemajetné a chudým lidem by se mělo jen pomoci do té míry, aby si mohli pomoci sami a starali se sami o svůj život. Toto prý je dnešní názor „mnohých veřejných vůdčích osobností“, které se domnívají, že potom nakonec se možná

„věci přece jenom zlepší“.

Bylo by zajímavé vědět, kdo je za těmito články a proč. Jistě by bylo potřebí více se starat o to, aby se děti učily ve škole, a nutit je, aby svou školní výchovu skončily, dále pomoci i dospělým něčemu se vyučit, aby si sami mohli vydělávat na živobytí, jak to autoři článků navrhuji. Myslet však, že skončením veřejné výpomoci nemajetným se tento problém samočinně vyřeší, je asi omyl. - Před několika lety jeden americký nositel Nobelovy ceny z biologie a zakladatel moderní molekulární genetiky, inspirovan tím, co viděl v džungli, navrhl, aby společnost pomáhala spáchat bezbolestnou sebevraždu těm lidem, kteří z kteréhokoliv důvodu nejsou schopni vydělávat si sami na své živobytí. Silní jedinci, kteří přežijí, prý tak budou moci plně užívat dober tohoto světa, která si získali svou prací a svým důvtipem, a civilisace se tím bude rychleji rozvíjet. Lidská společnost se má prý řídit tím, čemu ji učí příroda, kde přežívají pouze ti nejsilnější a nejschopnější jedinci. Takový náhled je samozřejmě naprosto neslučitelný s křesťanstvím.

Seul. — Jihokorejský denní tisk přinesl tuto zprávu, kterou překládáme: „Marx nalezl své učedníky u nás na universitě. Je to opravdu hrozné a poplašné když - jak jsme se dozvěděli - někteří studentští aktivisté otevřeně vychvalují komunistickou Severní Koreu a její vládu. Studentský výbor na Seulské universitě předložil jako součást orientačního programu pro studentské začátečníky brožuru, ve které se vysoce vychvalují severokorejský vládce Kim Il-sung a jeho ideologie marxismu - leninismu. V této brožurce se přirovnává Kim Chong-il, syn Kim Il-Sunga, který má po svém otci nastoupit k vládní funkci, k bývalé ministerské předsedkyni Indii Indíře Gandhiové, k filipínské presidentce Corazón Aquinové a k pakistánské ministerské předsedkyni Benazir Bhuttové. Prostě - promyšlené pletení pojmů k vyvolání zmatku v myšlení prostého lidu, aby „fandil komunismu“. V téže brožurce se pak navíc nestoudně tvrdí, že tunely, podkopané pod demilitarizovanou zónou pro invazi Jižní Korey, jsou prý „možná“ staré japonské důlní šachty a soudruzi ze Severní Koreje nikdy na žádnou invazi na jih ani nepomýšleli...!

Vatikán. — Papež Jan Pavel II. navštíví letos v dnech 10.-14. října ostrovní zemi Indonésie na

jihovýchodě Asie, kde ze 188 milionů obyvatel je 88 % muslimů a pouze 2,8 % - (to je asi 5 milionů) - katolíků. Indonésští biskupové očekávají od této návštěvy zlepšení a posílení vztahů mezi státem a církví; v polovině osmdesátých let byly dočasné tyto vztahy napjaté kvůli muslimisaci země. Sv. Otec při této příležitosti navštíví také diecézi Dili na Východním Timoru, bývalé portugalské kolonii, kde ze 600.000 obyvatel je 393.000 katolíků. Indonésie anektovala Východní Timor v r. 1975; dodnes ani Vatikán ani USA však neuznávají legitimitu tohoto záboru. - Také se rozšířila zpráva, že papež Jan Pavel II. navštíví Mad'arsko, avšak až v září 1991. Této návštěvě prý bude předcházet „velmi pečlivá příprava“.

Canberra. — Austrálie podepsala se SSSR smlouvu, ve které bylo dovoleno sovětské letecké společnosti Aeroflotu přistávat „čas od času“ na australských letištích pro „usnadnění výměny leteckého personálu“ a dále 50 sovětských rybářských lodí bude mít přístup do australských přístavů. Čeká se, že z provedených oprav a ze zásobování sovětských rybářských člunů Austrálie bude mít výdělek 6,3 milionu dolarů ročně. Austrálie už má v obchodě se SSSR, kterému prodává hlavně obilí a maso, roční přibýtek asi 500 milionů dolarů. Tato smlouva také výslovně dává Sovětům právo konat bádání a studovat možnosti rybolovu v Indickém oceánu naproti australskému pobřeží. Kritické australských socialistů a vlády australského labouristického ministerského předsedy Bob Hawke-ho už velmi správně připomněli, že „chameleon“ Hawke najednou neváhal podepsat tuto smlouvu se SSSR, protože se mu zdá výnosná, zatímco do poloviny osmdesátých let Austrálie naléhala na ministáty v Tichém oceánu - (jako jsou např. Kiribati a Vanuatu) - aby se Sověty neuzavíraly smlouvy o rybaření, protože sovětské rybářské čluny jsou ve skutečnosti špiónážní stanice, které sbírají užitečné informace pro sovětskou armádu.

Moskva. — Sovětský spisovatel Geli Ryabov ve svém článku v magazínu „Zprávy z Moskvy“ říká, že už před 10 roky se podařilo nalézt hrob cara Mikuláše II. a jeho členů rodiny, kteří byli v noci ze 16. na 17. července 1918 zavražděni ve Sverdlovsku za Uralem, tehdejší Jekatěrinburku, když se protibolševické armády k tomuto městu blížily a bolševici

měli strach, že by cara osvobodili. Podle dokumentů prý zjistil, že tato vražda carské rodiny byla provedena na rozkaz tehdejší bolševické vlády v Moskvě, to je na rozkaz Ústředního výboru strany, kterému předsedal sám Lenin. Lenin pouze prý měl námitky proti usmrcení carských dětí ze strachu, že tím utrpí mezinárodní „obraz“ bolševické revoluce. Jeho námitky však prý byly přehlasovány a ÚV rozkázal, aby i děti carské rodiny byly zavražděny. Bližší detaily o této věci prý budou uveřejněny později ještě v tomto měsíci v magazínu „Rodina“. Podle úřední sovětské verze carskou rodinu rozkázal zavraždit místní „sověť“ bolševiků, který se na mínění Moskvy nezeptal. Těla zavražděných prý byla z velké části zničena kyselinou sírovou; pouze zbyly některé kosti. Ještě před 10 roky se prý Ryabov nemohl odvážit tyto své nálezy uveřejnit; mohl to učinit teprve nyní v době Gorbačovovy glasnosti.

Bělehrad. — Byl vypuštěn jiný velký balón na vzbuzení domněnky, že v době glasnosti se také v Jugoslávii změnily základní vztahy mezi církví a státem: komunistické autority v Bělehradě daly najednou své svolení k tomu, aby na nejvyšším bělehradském pahorku „Vračar“ byla postavena mohutná katedrála srbské pravoslavné církve, zasvěcená svatému Sávovi. Tato katedrála má být zcela největší orthodoxní katedrálou na celém světě a zároveň jednou z největších 20 existujících náboženských svatyní. Její stavba má být dokončena v r. 1992 a potom si ještě vyžádá dalších pět let její výzdoba. Bude mít podobu maltézského kříže a bude ozdobena několika kopulemi; největší, vážící 4.000 tun už byla zhotovena na zemi a bude brzy hydraulicky vyzdvížena do výše. Komunisté také dali svolení nejen ke sbírání potřebných fondů v zahraničí, nýbrž i ke zboření okolních domů a úředních budov, aby okolo katedrály byl prázdný prostor. - Svatý Sáva žil v 13. století. Byl třetím synem srbského cara Neman-ny; jako jinoch vstoupil do kláštera, aby se stal mnichem, pak se stal slavným učitelem a nakonec prvním arcibiskupem srbské pravoslavné církve.

Bejrút. — Boje mezi křesťanskými a druzskými bojovníky v Bejrútu pokračovaly celý minulý týden. Dělostřelba a střelba moždňíků znemožňují přepravu zraněných (Dokončení na str. 14)

SPORT

I. liga kopané v Československu

Výsledky 22. kola: Bohemians - Ostrava 3:1, Nitra - Sparta 1:0, Cheb - Slavia 1:1, Dunajská Streda - Trnava 2:0, Dukla - Banská Bystrica 4:0, Hradec Králové - Olomouc 1:0, Vítkovice - Inter 6:6.

Tabulka: Skóre: Body:

1. SPARTA	55:19	33
2. OSTRAVA	33:19	30
3. NITRA	29:28	26
4. VÍTKOVICE	43:26	23
5. DUKLA	39:31	23
6. OLOMOUC	31:26	22
7. TRNAVA	26:28	22
8. D. STREDA	22:29	22
9. SLAVIA	36:37	21
10. SLOVAN	25:27	20
11. B. BYSTRICA	35:47	20
12. INTER	41:45	19
13. CHEB	29:36	18
14. BOHEMIANS	31:45	18
15. HR. KRÁLOVÉ	20:40	17
16. PLZEŇ	32:39	16

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 18. kola: Brno - Zlín 2:1, Tábor - Opava 0:0, Mladá Boleslav - Brandýs 1:0, Frýdek-Místek - České Budějovice 2:1, Slušovice - Ústí 3:0, Liberec - Havířov 2:1, Xaverov -

Chomutov 3:0, Teplice - KPS Brno 1:0.

Tabulka:

1. Č. BUDĚJOVICE	33:14	30
2. ML. BOLESLAV	34:18	26
3. BRNO	34:14	25
4. HAVÍŘOV	25:19	22
5. TEPLICE	26:23	20
6. CHOMUTOV	14:19	20
7. FR. MÍSTEK	23:20	19
8. OPAVA	19:17	18
9. SLUŠOVICE	17:17	18
10. ZLÍN	20:18	17
11. ÚSTÍ n/L	21:27	15
12. BRANDÝS	18:25	15
13. XAVEROV	18:18	14
14. LIBEREC	21:33	11
15. TÁBOR	16:36	11
16. KPS BRNO	7:28	6

1. SLOVENSKÁ LIGA

Výsledky 19. kola: Spojie - Hurbanovo 1:0, Považská Bystrica - Šala 9:0, Prievidza - Levice 4:1, Žilina - Senica 2:0, Michalovce - Humenné 1:1, Trebišov - Čadca 2:1, Stropkov - Jelšava 1:1, Košice - Prešov 0:1.

Tabulka: Skóre: Body:

1. POV. BYSTRICA	47:15	29
2. ŽILINA	46:21	26
3. PREŠOV	32:20	24
4. PRIEVIDZA	28:21	20
5. KOŠICE	20:15	20
6. HURBANOVO	25:23	20
7. ŠALA	25:26	20
8. TREBIŠOV	20:20	19
9. JELŠAVA	20:24	19

10. ČADCA	24:37	18
11. SENICA	22:20	17
12. LEVICE	20:34	17
13. MICHALOVCE	26:30	16
14. STROPKOV	13:29	15
15. SPOJE	22:32	14
16. HUMENNÉ	11:34	10

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Poloфінале - 1. zápas POHÁR UEFA

Neapoli - Bayern 2:0
Stuttgart - Dráždany 1:0

POHÁR MISTRŮ

Real Madrid - Milan 1:1
Bukurešť - Galatasaray 4:0

VÍTĚZI POHÁRŮ

Barcelona - Sofía 4:2
Mechelen - Sampdoria 2:1

Československo - Belgie

Kvalifikační zápas o MS 1990 v Itálii mezi Belgií a Československem bude sehrán 30. dubna.

29letý Josef Chovanec, který hraje nyní za PSV Eindhoven byl v mistrovském zápase 3. dubna zraněn a je malá naděje, že bude reprezentovat mužstvo Československa.

Kubík se vrátil

Luboš Kubík, bývalý hráč Slavie Praha, který v srpnu minulého roku odešel do Anglie, se vrátil náhle do Prahy. Kubík byl ve spojení s italským klubem Fiorentinou.

Sekretář F.I.F.A. Joseph Blatter oznámil, že jak Kubík taktéž i Knoflíček jsou „neamatéry“ a proto potřebují povolení k přestupu, aby mohli hrát za jiný klub.

Zatímco Knoflíček zůstal v Anglii, Kubík se rozhodl pro návrat domů.

Mezinárodní výsledky

Mali - Maroko 0:0
Swaziland - Malawi 0:2
Alžír - Tunis 2:0
N. Zéland - Izrael 2:2
Ethiopia - Egypt 1:0
Maďarsko - Švýcarsko 3:0
Recko - Jugoslávie 1:1

PŮJČOVNA českých i amerických filmů a Nintendo Games
OTEVŘENA DENNĚ
6114 Cermak Rd.,
CICERO, IL. 60650
(312) 652-8857

Costa Rica - USA 1:0
Portugalsko - Angola 6:0

Velká ztráta životů v Anglii

Liverpool - Nottingham Forest, sobota dne 15. dubna bude označena asi za největší katastrofu v historii světové kopané. V Liverpoolu ten den zahynulo 94 fandů a dalších 200 fandů je v nemocnici.

Tak jako každou jinou sobotu v Anglii jde tisíce fandů na fotbal. Hillsborough stadion v Liverpoolu pojme 54 tisíc diváků, což však nestačilo na tento zápas. Další tisíce jej chtělo vidět, i když byl vyprodán.

Pouze 6 minut od zahájení zápasu dav fandů před vchodem do stadionu prorazil policejní barikádu a hrnul se na stadion. Ani třímetrové železné zábradlí nemohlo zastavit fanatiky fotbalu, z nichž mnozí byli ušlapáni, anebo úplně rozdrceni u zábradlí. Tisíce fandů se dostavilo na hřiště, ze kterého soudce s hráči obou klubů utekl do kabin.

Tato katastrofa udělila další ránu anglickému fotbalu. Již před čtyřmi léty fandové Liverpoolu se podíleli na nebezpečném útoku proti fandům z Itálie na Heysel stadionu v belgickém Bruselu. Toto neštěstí si tehdy vyžádalo 39 životů, z nichž většina byli Italové.

Tentokrát to byli Angličané sami, kteří přišli o životy. Snad se bude hrát fotbal v Anglii i bez fandů.

HOKEJ NHL

Stanley Cup

Letošní boje o Stanley Cup jsou již ve 2. kole.

Výsledky 1. kola - počet vyhraných zápasů:

Chicago - Detroit 4:2
St. Louis - Minnesota 4:1
Calgary - Vancouver 4:3
Los Angeles - Edmonton 4:3
Philadelphia - Washington 4:2
Montreal - Hartford 4:0
Boston - Buffalo 4:1
Pittsburgh - N. Y. Rangers 4:0

Program 4. kola - na 4. vyhrané zápasy:

St. Louis - Chicago
Calgary - Los Angeles
Pittsburgh - Philadelphia
Montreal - Boston

O největší překvapení se postaral Los Angeles, který vyřadil loňského vítěze Edmonton. Taktéž vítězství Chicago a Philadelphie možno počítat za překvapení.

Kdo se probouje do letošního finále? Náš typ je: Montreal vs. Calgary.

BOSTONSKÝ MARATON

Minulé pondělí více než 6.500 běžců se zúčastnilo 93. ročníku Bostonského maratonu.

Po 2:09:06 hodinách proběhl cílovou páskou 24letý Abebe Mekonnen z Etiopie (Habeš).

V dámské kategorii to byla Ingrid Kristiansenová, která doběhla jako první časem 2:24:33 hod.

Letošní běžci obdrželi ceny ve výši 313.500 dolarů; z tohoto obnosu vítězové obdrželi 45.000 dolarů.

Jednotlivá umístění

Muži:

1. Mekonnen, Etiopie - 2:09:06
2. Ikangaa, Tanzanie - 2:09:54
3. Treacy, Irsko - 2:10:24
4. Hussein, Kenya - 2:12:41
5. Campbell, N. Zéland - 2:14:19

Ženy:

1. Kristiansenová, Norsko - 2:24:33
2. Buistová, N. Zéland - 2:29:04
3. Jonesová, USA - 2:29:24
4. Assaivá, Japonsko - 2:33:04
5. Weidenbachová, USA - 2:33:18

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Metro - Liga

Vikings - Sparta v neděli ve 3 hodiny

Již tuto neděli 23. dubna zahájí Metro - Liga svou novou sezonu.

První mužstvo Sparty zajíždí do Morton Grove, kde na hřišti Niles H.S. má za soupeře nejostřejší tým Vikings.

Spartané již po plné tři týdny pilně trénují a jsou na tento tvrdý zápas dobře připraveni. Manažer Sparty Tim Daniels počítá s následující sestavou: Hagemann - Schirmer, Kouwe, Weld, Sezonov - Henn, Glendinning, Wolf, Limbrick, Roxburgh, Daniels, Griga.

Jako náhradníci: Gilliam, Bell, Deol, I.Oncar. Z nových hráčů na sebe upozornil Schirmer v obraně, který hrával v Německu a také záložník Mark Henn. Útočník Deol slibuje být další posilou; doposud však mu schází kondice.

Je velmi těžko předpovědět výsledek tohoto zápasu. Sparta stále hledá pořádného kanonýra, kterým může být Mark Henn.

Ostatní zápasy Major Divize:

U. Serbs - Eagles
Lightning - Schwaben
Maroons - R. Wawel
Kickers - Gr. White
Jarda Fajkus

ANGUS LAKE LODGE & MOTEL

Majitelé:

George & Elizabeth Tamchina

Vám nabízejí letní rodinnou dovolenou v překrásné krajině kanadských lesů a jezer v severním Ontariu. Zařízené chaty a restaurace s dobrou českou kuchyní se Vám vynasnaží vytvořit atmosféru domova. Koupání s písčitou pláží * sbírání hub * procházky v malebném okolí * rybolov * jarní a podzimní lovy na medvědy a losa.

O bližší informace pište nebo volejte:
ANGUS LAKE LODGE & MOTEL
R.R. 1, TAMAGAMI, ONT. P0H 2H0
(705) 569-3868

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRANIČÍ

Naše IV. Zimní hry se konaly ve dnech 25. a 26. února 1989 v St. Ulrychu v Rakousku a zúčastnilo se jich 120 sokolských sester a bratrů - též Jarmila Hynčíková z Clevelandu. Vítězové v běhu na lyžích byli Zbyněk Komárek ze švýcarského Solothumu a Alice Pátková ze švédského Göteborgu; v obřím slalomu Pavel Lhota z Göteborgu a Dana Maternová z Vídně.

Rovněž se zúčastnil Zimních her náš sportovní příznivec Jan Šinágl ze Švýcarska. (Převzato z Českého slova v Mnichově.)

xx

V březnu vyšel první buletin Čs. světové golfové asociace v pékne úpravě v Torontě. Schůzky členů se budou konat každé první pondělí v měsíci v krajské restauraci „U Švejků“ v Torontě. První turnaj se bude konat 13. května, druhý 20. a 30. července v St. Catherine v Ontariu, kde je ubytování zajištěno u sekretáře T. Maška na jeho chatě (telefon (416) 222-3385). V buletinu je golfová poradna, golfový slovník a od předsedy Václava Táborského zajímavý článek: „Nejkrásnější hra na světě“. Doporučujeme všem svým svazovým členům, aby se tam přihlásili.

xx

Náš svaz vyzývá své členy, aby jeli na XVII. Slet amerického sokolstva do Omahy v Nebrasce, který se koná ve dnech 20.-25. června 1989.

xx

Mistopředseda Svazu, býv. boxér Pavel Diecha z Floridy se v Praze oženil 30. března s Květou Krejčovou. Svathy se zúčastnilo několik čs. sportovců. Blahopřejeme!

xx

Další čs. boxér v zahraničí Jan Pošva ze Švýcarska přijede ještě letos do USA, kde se sejde se členy Svazu, jehož je členem a rád jej podporuje. Je přesvědčen o konečném vítězství svobody v naší vlasti, protože sám se přesvědčil o tom, že komunisté jsou lháři, vrahové a zločinci, jejichž policejní, totalitní a sociálně diskriminační režim způsobil našim národům a naší zemi nejen nedozírné hospodářské a kulturní škody, ale hlavně morální a rodinné.

zp

Jindřich Nermul':

Skutečský rodák A. F. Rybička

To, že se český národ v minulém století významně povznese na úroveň předních kulturních národů světa se nestalo náhodou. To byl výsledek neúporné a nezištné práce celé generace kněží, učitelů, spisovatelů, národohospodářů, badatelů, historiků a umělců. Jmenujte kterýkoliv obor lidského snažení a najdete tam jména lidí, vyrostlých z českých vesnic a měst, kteří v něm vynikli a svojí prací se zasloužili o rozkvět národa a kladně přispěli k zlepšení života celé lidské společnosti.

Letos v lednu uplynulo 90 let od smrti význačného právníka, badatele, historika, spisovatele, ale především horlivého vlastence - Antonína Františka Rybičky.

Syn kupce a městského radního ve Skutči, se narodil 3. října 1812 a zemřel ve Vídni 24. ledna 1899. Mezi těmito dvěma životními daty, naplnil tento vzácný muž svůj čas usilovnou prací pro národ a rodný kraj. Osobně si ho rád připomínám, že tak jako on v první polovině minulého století, tak i já o celých sto let později jsme vyrůstali ve stejné krajině, a ve Skutči jsme navštěvovali stejný kostel. Na jeho rodném domě na skutečském náměstí, je umístěna pamětní deska a já jsem často v mládí uvažoval, kdo to ten Antonín Rybička asi byl, protože ve školách nás tehdy učili hlavně o spisovatelích a básnících, jako byl Adolf Heyduk, rodák z blízkého Rychmburku, a jen málo nás učili o národohospodářích a vynálezcích, jako byli například vynálezce lodního šroubu chrudimský rodák Josef Ressel, nebo významný matematik, profesor František Hromádka, rodák z naší vesnice Leštinky. A přece jejich práce přinesla národu nedocenitelné hodnoty.

Jako oni, tak i Rybička pochopil, že k prospěchu národa nestačí jen debatování ve vlasteneckých besedách, ale že je zapotřebí rozšířit a širokým vrstvám lidu zpřístupnit odborné, technické a hospodářské vědomosti. A tímto poznáním se řídil celý život.

Mladý Antonín studoval v Moravské Třebové a později gymnasium v Litomyšli, kde na jeho celoživotní působení měli značný a blahodárný vliv výteční profesoři piaristického řádu. Po absolvování právnické fakulty v Praze v roce 1837, nastoupil praxi u Magistrátu v Chrudimi, kde byl o tři roky později jmenován právním askultantem, to je právníkem v přípravě službě soudcovské. Jmenováním tím automaticky získal domovské právo v krajském městě Chrudimi, které je vzdáleno pouhých 22 km od Skutče. Chrudim se stala v jeho životě důležitou i tím, že tam odtud pocházela i jeho manželka Kateřina, rozená Koseyková. Tam též zahájil badatelskou činnost, výpisky z chrudimského archivu. Za svoji neúnnavnou činnost byl Rybička zvolen čestným měšťanem Královského města Chrudimě. Byla to tedy celá řada životních událostí, které poutaly Rybičku k Chrudimi, a proto tam byl na vlastní přání po své smrti z Vídně převezen a na chrudimském hřbitově pohřben.

Za svého působení v Chrudimi skládal též Rybička zkoušky z práva horního. Za tím účelem navštívil celou řadu průmyslových a důlních závodů a seznámil se s odbornou, technickou i praktickou terminologií. Těmito jazykovými znalostmi na sebe upozornil a byl ještě před historickým rokem 1848 povolán do Vídně, kde byl jmenován českým překladačem v ministerstvu vnitra.

Spolu s Antonínem Beckem, K.J. Erbenem a A.V. Šemberou, připravovali vydání terminologického slovníku. Jejich spolupráce obohatila český slovník o mnoho nových výrazů z oborů práva civilního, finančního, horního a vodo hospodářského. Nově užívaná slova jako výrobek, závěr, ús-

tava, branec a četník, vešla ve všeobecné užívání. Mimo jiné působil Rybička též jako zapisovatel a tlumočník Dvorské kanceláře pro vyřizování stížností ze všech zemí tehdejší říše. V letech 1849 až 1851 byl redaktorem českého vydání zákoníka říšského.

V r. 1857 postoupil do funkce dvorského sekretáře při vrchním zemském soudu, a r. 1880 mu byl propůjčen titul soudního rady.

Nejbližším spolupracovníkem Rybičkovým byl jeho krajan, rodák Vysokomýtský, Alois Vojtěch Šembera. Ten byl sice o 4 roky starší, ale jinak měli mnoho společného; oba byli nejprve rodiči poslání do německé školy v Moravské Třebové a odtud přešli na piaristické gymnasium v Litomyšli a stali se tak vzornými odchovanci znamenitých profesorů. Oba vystudovali práva a započali svoji profesionální dráhu jako magistrátní „akcesisté“. Ve Vídni byl Rybička znám jako zakladatel české heraldiky, obor, který velmi zajímal Šemberu, a tak krajané a přátelé spolu prodebatovali mnoho večerů. Obě jejich rodiny si byly velice blízké a paní Rybičková byla Šemberově dceri Zdence kmotrou při hřmování.

V té době žilo ve Vídni více obyvatel české národnosti než v samotné Praze a vlastenecký duch tam byl velmi živý. Dle střízlivých odhadů, těch českých lidí tam žilo 140 tisíc a jako do hlavního města rozlehlé říše jezdili všichni významní představitelé národního života. Téměř se všemi udržoval Rybička přátelské styky. Byli mezi nimi: Palacký, Purkyně, Zelený, Rieger, Hálek, Braun a později i studenti Tomáš

spolu s Antonínem Beckem, K.J. Erbenem a A.V. Šemberou, připravovali vydání terminologického slovníku. Jejich spolupráce obohatila český slovník o mnoho nových výrazů z oborů práva civilního, finančního, horního a vodo hospodářského. Nově užívaná slova jako výrobek, závěr, ús-

tava, branec a četník, vešla ve všeobecné užívání. Mimo jiné působil Rybička též jako zapisovatel a tlumočník Dvorské kanceláře pro vyřizování stížností ze všech zemí tehdejší říše. V letech 1849 až 1851 byl redaktorem českého vydání zákoníka říšského.

V r. 1857 postoupil do funkce dvorského sekretáře při vrchním zemském soudu, a r. 1880 mu byl propůjčen titul soudního rady.

Nejbližším spolupracovníkem Rybičkovým byl jeho krajan, rodák Vysokomýtský, Alois Vojtěch Šembera. Ten byl sice o 4 roky starší, ale jinak měli mnoho společného; oba byli nejprve rodiči poslání do německé školy v Moravské Třebové a odtud přešli na piaristické gymnasium v Litomyšli a stali se tak vzornými odchovanci znamenitých profesorů. Oba vystudovali práva a započali svoji profesionální dráhu jako magistrátní „akcesisté“. Ve Vídni byl Rybička znám jako zakladatel české heraldiky, obor, který velmi zajímal Šemberu, a tak krajané a přátelé spolu prodebatovali mnoho večerů. Obě jejich rodiny si byly velice blízké a paní Rybičková byla Šemberově dceri Zdence kmotrou při hřmování.

V té době žilo ve Vídni více obyvatel české národnosti než v samotné Praze a vlastenecký duch tam byl velmi živý. Dle střízlivých odhadů, těch českých lidí tam žilo 140 tisíc a jako do hlavního města rozlehlé říše jezdili všichni významní představitelé národního života. Téměř se všemi udržoval Rybička přátelské styky. Byli mezi nimi: Palacký, Purkyně, Zelený, Rieger, Hálek, Braun a později i studenti Tomáš

Antonín František Rybička

Masaryk. Krajané horlivě spolupracovali v Jednotě sv. Cyrila a Metoděje a za pomoci kardinála Schwarzenberka se přičinili o zavedení českých služeb Božích ve Vídni.

Z Rybičkových literárně historických prací je třeba připomenout životopisy prvních českých buditelů: V.M. Krameriusa, Rautenkranze, Kynského, Kamaryta, Zieglera, Vydry, A.V. Svobody a jiných. Jeho velká literární činnost vykazuje 10 samostatných spisů a 600 odborných článků. Je mu též přiznááno autorství více jak 1000 hesel v Riegrově Naučeném slovníku. Jistě veliká a záslužná práce pro jeden lidský život.

Rodák ze Skutče, města zasazeného do kopcovité krajiny žulových skal a borových lesů, Antonín František Rybička, se velkým dílem zasloužil o všestranné zlepšení a obohacení české řeči, jmenovitě v právní, politické a národohospodářské terminologii.

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TUROŇ, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
☎ 387-7000

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

599-1372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKE PRÁCE

KOVOVÁ DVŮJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)

PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKÝ

evropské vysočené sklenářství a dělní a otec v Československu

Buy U.S.
Savings Bonds

Z NAŠEHO NÁRODNÍHO KULTURNÍHO KALENDÁŘE

Letošní kalendář českých hudebníků připomíná obě mezní data o životě **Petra Jirgese** (170 let †30.VI.1819 a 110 let *15.IV.1879).

Rýsovací orkno, trojúhelník s kružnicí a tektonika sice ský-taly obživu stavebnímu in-ženýrovi, ale neuspokojily požadavky jeho citlivého srdce.

Ing. Jirges byl zaujat hudbou. Během působení v Klatovech založil tam s Ant. Failem zpěvácký spolek „Šumavan“, a dělal mu sbormistra. Po přesídlení do Plzně organizoval a vše-možně přispíval k činnosti tam-ního „Hlaholu“. Jirges také složil několik sborů, jež byly ve své době velmi oblíbené a roz-

šířeny na mnoha koncertech. Dnes, pokud se vůbec něco z jeho zapomenuté tvorby skýtá k poslechu, bývá to ještě někdy „Píseň Šumavy“, uveřejněná roku 1863 v „Záboji“.

Jestliže spojujeme v rámci básnických licencí píseň s květinou, pak bychom se měli také zastavit a poznat botanika **Jana Búbela** ze Vsetína, který vedle přitažlivé vědy amatérsky skládal písně, tanečky, vokální kvarteta a jiné menší kousky. Zvláště o letošním 17. dubnu bychom měli využít příležitosti. Dověření sta let od botanikova narození je k tomu příhodným okamžikem.

Ze známé panské rodiny pocházel veliký příznivec české hudby, **Jan Josef Pacht**, jehož zastihla smrt už skoro osmdesátiletého - před sto padesáti pěti roky - 17.IV.1834. Držel si v Praze velmi dobrou domácí kapelu a přiložil pomocnou ruku i váhu svého postavení, když se zakládala v r. 1808 Pražská konservatoř hudby. Udržoval sice řídce, nicméně však přátelské styky s našim skladatelem Josefem Myslivečkem a s Mozartem. Když byl v Čechách r. 1837 Richard Wagner, hostil ho na svém panství v Pravoníně. V Národním muzeu jsou uloženy nesčetné rukopisy jeho vlastních skladeb.

Bylo by jistě dobře a v zájmu národa, aby se historik konečně a bez zaujetí pro jednu či druhou stranu ujal zachovaného materiálu o šlechticích v Čechách a objasnil, do jaké míry jednali ku prospěchu českého celku, poněvadž věčně nelze vystačit s čirým odsudkem, jakého se „lidé s erby“ dočkali šmahem a bez rozlišování, jak už tak trochu za naši

první jinak krásné republiky, tak pak zvláště od komunistů. Kdo z nich sledoval nějaké postranní cíle a neprojevil se jako vlastenec doby, který stál na citu k otčině, necht' je odmítnut. Avšak ti, kteří přispěli pozoruhodnou měrou k národním hnutí, buďtež naopak vysoko vyzdvížení! Už proto, že Čechové procházejí po několika-tých údobích historie, ve kterém je hrdinství hlásit se k národu a mluvit s láskou jeho nezkomolenou řečí.

G.G.G.

Už jste se jistě setkali s trojitým G, šifrou často svítící na stránkách exilového tisku. S monogramem, který patří malíři, básníce a spisovatelce **Gertrudě Gopferové Gruberové**, narozené právě před 65 lety, 16.IV.1924.

V exilu přispívá do předních periodik, píše také německy, protože dnes žije v Západním Německu. Dnes jubilující umělkyně hojně také už cestovala světem na západ od Aše.

Studovala v Paříži, kde na vysoké škole krásných umění dosáhla vynikajících úspěchů; ve Švýcarsku studovala na státní stipendium. Otcem G.G.G. byl sklář, čím se vysvětluje její pomaturitní zaměstnání ve sklárně a studium na UM-PRUM. Výtvarné nadání a smysl pro umění zřejmě zdědila.

Naši dnešní gratulaci za ni posíláme nikoliv jen z povrchných sympatií, ale hlavně v ocenění její dosavadní umělecké činnosti.

Na začátku i na konci života **Františka Piseckého** se zastavujeme při datech 19.IV.1839 a 19.IV.1889, tedy po 150 a stu letech. Případ flétnisty Piseckého z Liboce, jež byla tenkrát ještě jen v okolí Prahy, je do

jisté míry kuriositou, totiž neobvyklým datem dne narození i úmrtí v týž den.

S politováním však nutno konstatovat, že tento hudebník věnoval své umělecké síly po pět roků vzdáleným ostrovům Anglie, dalších pět roků carskému Rusku a následujících deset let panskému Rakousku jako vojenský kapelník.

Ze světa odešel na křídlech svého krásného nástroje v Praze.

Za předobraz pozdější historie můžeme s klidným svědomím označit **rozpuštění českého sněmu** před stoletím - 19.IV.1889 - kdy byly vyspány nové volby. Zvítězili v nich Mladočeši, avšak konservativní strana Staročeská přežívala se jmény, před nimiž se sklání ještě dnešek: (jak je to možné, proč?)

V Čechách vždycky šlo též - které straně o vítězství jako takové. V tom nebylo a dodnes není rozdílu proti třenicím a šarvatkám v jiných zemích. Avšak u nás - jak neblaze známo - jednalo se pokaždé daleko více o porážku protivníků než o vítězství a to o porážku důkladnou, ponižující, jež měla zdoňané bašty vyvrátit z kofenů navždycky.

V tomto bodě jsme se lišili od občanů jiných zemí a předstihli politické třenice odjinud ze sousedství i dále. V naší současnosti domácí i exilové zůstáváme tedy přece jen něčemu věrní...

Po dvouletém působení v plzeňské opeře upjala všechny svůj zájem k lidové písni (zvláště k chodské), sopranistka **Elia Musilová**. Spřátelila se s **Jindřichem Jindřichem** během spolupráce na koncertech v Plzni. V Praze to byl **J. Klička**, s kým úzce spolupracovala. S oblibou zpívala Jindřichovy písně, Klička jí mnohé ze svých připsal - (na slova básníků J.V. Sládka, Ot. Theara a Ant. Klášterského).

Poslední záznam o věrné vynavačce ryziho lidového umění pochází z Prahy, kde ještě v r. 1958 trávila zasloužený odpočinek - Elia Musilová se narodila před sto lety, 20.IV.1889.

Ty drahá naše země Česká, kolik okupantů jsi setřásla se svých beder už před vpádem švédských vojsk pod velením **gen. Banera** (23.IV.1639) a jak úděsných okovů ses zbavovala v průběhu následujících tří a půl století! Zase jsi zpoutána v nesvobodě, k zemi přislápnutá se spoustou krvavých ran, jež křídla otvírají dávné jizvy, vryté do tvé pudy od hor k horám, hluboko a

KLUB ČESKOSLOVENSKÉ KULTURY LOS ANGELES

ČESKÁ POEZIE V LOS ANGELES

31. března 1989 se konal v International Student Center ve Westwoodu v Kalifornii velice úspěšný večer české poezie. Výtvarník a recitátor české poezie Oton Kovařík připravil nezapomenutelný večer pro více než sto návštěvníků večera svým výběrem z děl Jaroslava Sieferta, Antonína Sovy, Karla Tomana, Jiřího Ortena, Miroslava Holuba a Jana Zahradníčka. Čtyřicetiminutový program českých veršů byl doplněn hudebními vyňatky z děl v Oregonu žijícího českého skladatele Tomáše Svobody a nahrávek George Zamfira. Večer, který se konal pod záštitou Společnosti pro vědy a umění (SVU) - odbočka Los Angeles a Klubu československé kultury v Los Angeles, byl zahájen výtvarníkem Jiřím Kargerem v zastoupení SVU a KČK. Úvodní slovo k recitovaným básním proslovila Jiřina Fuchsová. Otonu Kovaříkovi patří upřímný dík jak přítomného publika, tak

obou pořádajících organizací, za skvělou a nelehkou interpretaci moderní české poezie.

V sobotu, 29. dubna 1989, pořádá Klub československé kultury na stejném místě dobročinný večer české poezie ve prospěch literárního fondu Jana Zahradníčka. V programu nazvaném My zde - oni tam bude Pavel Páv číst z literárních děl Karla Kryla (Zbraně pro Erató), a Ivana Diviše (Odchod z Čech). V rámci tohoto večera bude mimo Karla Krylovi, který 17. ledna t.r. obdržel KČK Cenu Janu Zahradníčka za českou poezii 1989, slavnostně předán upomínkový diplom navržený Jiřím Kargerem. (Karel Kryl je v pořadí třetí český básník vyznamenaný Cenou Jana Zahradníčka za českou poezii. V roce 1985 obdržel tuto cenu Ivan Jelínek, v roce 1987 Ivan Diviš.)

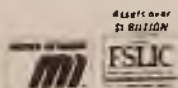
Vzhledem k omezené kapacitě místnosti vstup na tento večer musí být rezervován nejpozději do 23. dubna 1989. Příspěvek je \$12 na osobu a šek na Czechoslovak Culture Club je nutno zaslat na: Czechoslovak Culture Club, P.O.Box 66453, Los Angeles, CA 90066. Čistý výtěžek večera je určen pro Literární fond Jana Zahradníčka.

* Tisk. služba KČK

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmericaFederal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda

Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700
4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
372-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001
9 E. Ogden Ave.
420-8000

DO ČESKOSLOVENSKA 1989

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga, New Yorku a nebo z dalších míst USA za nejlevnější ceny.

Data odletů: 11. a 26. května, 8. a 22. června, 6. a 20. července, 3. a 17. srpna, 1. a 15. a 29. září.

Zájezdy jsou na 16, 21 a nebo na 30 dní pobytu, které mohou být prodlouženy dle Vaší potřeby, bez jakéhokoliv zvýšení.

Rovněž máme zájezdy do Vídně za velmi výhodné ceny.

Zájezdy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle, spolehlivě a levně. Máme zvláštní nemocenské pojištění pro návštěvníky.

TUZAX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům.

Nový výměnný kurs:

9.40 tuzexových bonů a 1 US dolar

Vyzádejte si podrobné informace u

**WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.**

6805 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

bolestivě, stopami špatnosti a zla. Neslavně vstoupily do tvých dějin a historie tvého člověka, tvora v základě nepokojného, ale všestranně božími dary obdařeného a většinou dobrého.

Celé tvé bytí od bájných dní podnes vytvrle poznamenává prolitá často i bratská česká krev. Není a nebude ti útěchou vědomí o ještě krvavějších dějích v jiných zemích, kde také krutá, zřůdná srdce stejně násilně uchvácením toužila nastolit vládu nepřátelství, zloby a ničení posvátných hodnot.

Kéž se tvoji věrní v semknutosti zřeknou sami sebe a spojenými silami tě zas vyvednou do výše dobroty! Jak štědře požehná Všemohoucí jejich svornosti, ukazuje vzácná a skvostná díla minulosti!

K zajímavé shodě dne narození přicházíme v případě dvou našich pěvkyní. Obě působily v Národním divadle.

Sopranistka **Ota Horáková - Pečená** se narodila r. 1904, **Ludmila Červinková**, r. 1908, ale obě 29. dubna. Když po nezdařené operaci ztratila Ota Horáková hlas - (během nacistické okupace ji podstoupila v době, kdy i V. Talich byl „vysvobozen“ od styků s nacisty lékaři Vinohradské nemocnice) - převzala Červinková její repertoár.

Horáková však zůstala nedostiznou smetanovskou interpretkou, zejména Mařenky v Prodané nevěstě po celou dobu Talichova působení v ND, kdy probíhalo jejich soužití i v soukromí.

Po okupaci se jejich cesty rozešly. Talich upadl v nemilost,

Ota Horáková byla znovu manželkou prvního manžela, vydavatele někdejšího „Elekta - Journalu“ a později filmového týdeníku „Aktualita“.

Ludmila Červinková, provdaná Řihová - vedle působení na naší první scéně - vystupovala často koncertně a nazpívala řadu úspěšných gramofonových desek, v nichž převládala tvorba česká. Její nejuspěšnější úlohou byla Milada, role opět smetanovská, ale její vysoká hlasová kultura jí umožnila zvládnout vedle oper domácích i role světového repertoáru.

Vynikající varhanář

Kdo z nás kdy studoval stavbu varhan, aby o nich mohl zasvěceně pohovořit hlasem odborným, od základu seznámen celou tou složitou věcí?

Neděje se proto unášet do výše větrných zámků, ale postůjme minutku s varhanářem **Antonínem Melzerem** (nar. 30.IV.1839) - který svědomitou prací navázal na vyhlášená díla českých stavitelů varhan a hudebních nástrojů z minulosti. Jubilejní vzpomínku po 150 letech od svého narození zasluhuje proto, že v Choustnici u Čáslavě - (kde se narodil) - postavil dle kuželové soustavy úplně první varhany v Čechách (1875). Není pochyb, že všichni víme, o jaký druh královského nástroje se zasloužil. - Kýváte, že ano? Však jsem si to myslel! Není tedy třeba se rozepisovat obšírněji.

Antonín Melzer, ten dobrý muž a vynikající varhanář si vypracoval vedle varhan další zásluhu vpravdě „živou“; jeho synové se stali rovněž varhanáři

a také přišli s novinkou - s varhany pneumatické soustavy. Loňského roku oslavil tento pověstný výrobek stoleté narozeniny v petrovickém kostele - zase nedaleko Čáslavě.

Později otec Melzer již nemusel sledovat práci zdárných synů na každém kroku. Zajižďel tedy i do ciziny, kde odborné kruhy vyslovovaly jeho jméno s úctou a velkým uznáním.

Nevíte, proč už nejsme tolik národem muzikantským jako bývali naši předkové? Stalo se snad něco?

Take stock in America.

POZVÁNKA NA SCHŮZI ČSNRA
Předsednictvo Československé národní rady americké koná svou příští schůzi v úterý 2. května 1989 v 6:30 hod. večer v úřadovně ČSNRA.

**Dr. L. Rozbořil, předseda
V. Vrázová, tajemnice**

AUTHENTIC CZECH RECIPES
"Century Czech Recipes of Tabor Community"
63 recipes in 17-page covered recipe book
★ Marts ★ Pancakes ★ Dumplings ★ Pastries
★ Breads ★ Miscellaneous
Send \$3.00 (covers postage) to:
**Tabor Community Club
P.O. Box 21
Tabor, SD 57063-0021**

MINARIK'S BAKERY
FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES
● Všechny pekařské a cukrářské výrobky
● Evropské speciality
● „Special Homemade“ cukroví
● Velmi chutné máslové housky a štrůdl
5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

UPŘÍMNĚ VDĚČNÉ BLAHOPŘÁNÍ

1949

1989

I když nevíme přesné datum jeho kněžského svěcení, pamatujeme se dobře na to, že to bylo někdy na jaře, či začátkem léta v roce 1949, kdy byl v Římě vysvěcen na kněze, mnohým našim lidem v USA a v Čile známý kněz

Otec Jindřich Stránský,
dnes vězeňský kaplan
v Tenn Colony v Texasu.

V Nepomucenu byl spolužákem dnešního slovenského kardinála Jozefa Tomko, prefekta Kongregace pro misie a našeho Nj. Otce biskupa pro český exil Msgr. Jaroslava Škarvady.

Bízy po svém kněžském svěcení odešel Otec Jindřich do misijní duchovní správy v Čile, kde působil celých 20 let, a pomohl tam vyemigrovat i svému rodnému bratrovi, který přišel do exilu.

Z Čile nakonec vyemigroval do USA, působil několik roků v Chicagu na faře Otců Vincencianů, dojížděl pravidelně do slovenské osady v Indianě, a přitom se najednou objevil i u sv. Prokopa u nás na „Velehradě“, když jsme právě začínali. Tehdy jsme měli příležitost objevit alespoň několik z jeho velké nůše talentů, když nám v domě zavedl elektrický dveřní zvonek, spravil telefon, udělal si všechny potřebné opravy na autě a přitom se dobře vyznal i v realitním obchodě. Hlavně nás však udivila jeho znalost cizích řečí, zvláště orientální hebrejštiny a arabštiny, které studoval u prof. Sfaira na Lateránské universitě. Dnes mu slouží při vyučování koránu, ačkoliv v Chicagu vydal i malý katechismus pro své španělsky mluvící svěřence. Zkrátka, je to kutil - všeuměl, znalec jazyků, a přitom skromný pokorný kněz s oběma nohama na zemi. Když jsme se sázbou H.N. musili „přesedlat“ na kompjuťr, stal se členem „Velehradu“ a byl mezi prvními, který nám do začátku ochotně přispěl a půjčil na první splátky. Nakonec jej pozval Nj. Otec Jan L. Mořkovský do Texasu, a tam zakotvil, zprvu na faře ve Fairfieldu, a nyní jako duchovní správce vězňů.

Nevíme, kdy, kde a jak bude děkovně oslavovat své rubínové kněžské jubileum, ale už teď mu k němu upřímně voláme:

**„MNOGAJA LJETA“, DRAHÝ OTČE JINDRO,
a Pán Bůh Ti žehnej a Matka Boží Tě opatruj!**

**Vždy vděčné: chicagský „Velehrad“
a Hlas národa**

Our 105th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Route 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6411

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

SATISFACTION GUARANTEED
CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7315 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL 60546
PHONE: 442-5709

BOŽENA SIRKOVÁ

POVÍDKY A ZKAZKY
Z NOVÉ GUINEJE

(Pokračování z min. čísla)

KOOKABURRA

Jedním z nejoblíbenějších australských ptáků je smějící se kookaburra. Je budíčkem pro všechny živočichy, protože se každé ráno ve stejnou dobu usadí na vysoké větvi a smíchem probouzí širé listnaté háje.

Hluboko, až někde v útrokách, ozve se nejprve temné křokotání, jakási předehera, které stoupá vyššími tóny až do hrdla, rozezvučí se naplno trylky podobnými lidskému smíchu a v dohře se ztrácí spodními tóny. Rodičům tím přibyla další povinnost: musí naučit svá nevzhledná mláďata nejen lítat, ale i smát se. A dlouho to trvá, než zvuky, vycházející ze zobáčku mláďat, se přestanou podobat škvrcení drhnutého kastrálku a znějí jako smích.

Dospělá kookaburra má plochý silný zobák, kterým se může odvážit rozeznout menší hady, ještěrky, krysy a žáby. A za to, že zbavuje les těchto obtížných obyvatelů, promine se jí, zpestří-li si občas jídelníček mladým kuřátkem. Hnědě kropenatá kookaburra je rozšířena po celé Austrálii. Odtamtud se dostala až na Novou Guineu, kde ji tropická příroda přidělila azurově modrým peřím. Původem je to však pták australský, jak dokazuje domorodá zkazka:

Jednou se zima protáhla dlouhým údobím nekonečných dešťů. Slunce se ztratilo, vzduch prochládl červými proudy vody, potoky se rozlily a zaplavily vše, co jim stálo v cestě. Zvířata se schovala hluboko do děr, zkřehli lidé byli hladoví a smutní. Jen chlapec Kookaburra, vždy veselý, dál rozdával svůj smích. Dobrá náhoda mu vnukla dobrý nápad. Na toulkách odpozoval, jak zvědavá jsou zvířata i ptáci, a rozhodl se jejich vlastností využít. I vydal se s otcem na lov. Dlouho bloudili, aniž potkali něco,

co by stálo za ránu. Když přišli k rozlitému potoku, unaveně usedli na starý pařez. Otec se smutně zahleděl do kalné vody, Kookaburra se však začal smát. Nejprve jemně, pomalu, pak silnějšími dovádí trylky rozezvučel vzduch. Smál se a smál, dlouho a tak vesele, že se zvířata vysoukala z děr, aby se podívala, co se přihodilo. Kookaburra přivábil smíchem emu, klokana, lesní slípku, divokého krocana. Přinesli tenkrát domů pěkný úlovek. Od té doby chodil Kookaburra na různá místa a lákal smíchem zvířata z úkrytů. Lidé měli zase dostatek jídla, šťastný chlapec smíchem rozehnal i mraky, slunce prohrálo zemi, zase se rozvily květy a zazelenaly stromy.

Když Kookaburra dorostl, měl být slavnostně tetován za člena svého kmene. Ve slavnostní den přiložili mu starci na čelo pás vyhladovělých mravenců, aby mu do kůže vykousali odznak mužnosti a statečnosti. Všichni kolem čekali, až veselý Kookaburra zapláče. Ale chlapec statečně zadržel slzy za víčky, překonal bolest a rozesmál se svým známým veselým smíchem.

Po mnoho let žil Kookaburra mezi svými lidmi, a když zemřel, vtělil se do hnědého žíhaného ptáka, který dodnes svým smíchem obveseluje tvorstvo australských hájů a plání.

LABUŤ

Mnoho povídek a pohádek se napsalo o krásném, jaksi tajemně smutném vodním ptáku — labuti.

Už v dávných časech ji lidé vzdávali úctu jako ptáku královskému; snad proto, že u některých druhů labutí tvoří peří na temeni hlavy jakousi korunku. Jedna ze zkazek vypráví, že labuť je začarovaná princezna z ostrova Kypru. Táhlý labutí zpěv, který ostatně dovede vyvolat jen labuť pisklavá, se považoval za předzvěst smutných událostí. A dnes, v dobách spěchu a ohromujících vymožeností, je něco uklidňujícího v pohledu na bílou labuť, jak klidně, velebně čerí klidné vody. Ale není vždy majestátní ta krásavice s odváznou křivkou bílé šije. Dovede se nepěkně rozlítit, troubit, bít křídly a zobákem jako obyčejná dračice. Stříbřitě bílé peří labutě je

odedávna odznakem čistoty a bělosti. Labuť australská je však, jako původní obyvatelé, černá. Černí ji ale neubrala nijak na kráse a velebnosti, a černá labuť je výsostným znakem Západní Austrálie.

Kmen Ogeri žil před dávnými časy u velkého vnitrozemského jezera. Muži lovili kolem divokou zvěř a ptačtvo, ženy sbíraly bobule trávy kassavy a divoký yam. Tak se živil. Jedného rána vzala s sebou na práci černá maminka i dcerku Siwanu. Den byl horký, Siwana brzy odběhla od matky k jezeru, odkud táhl chladivý vánek. Po cestě holčička sbírala květy a honila ještěrky. Najednou ji upoutala blankytně modrá vážka. Siwana za ní běžela až ke břehu tmavé vody. Tam se zastavila v okouzlení. Zapomněla na měňavá křídélka vážky a plna obdivu hleděla na bílé květy leknínů lehounce se pohupujících na širokých lupenech. Z břehu dosáhla dívka jeden květ, pak druhý, ale chtěla jich mít hodně, plnou náruč, tolik se jí líbily. Černé ruky se natahovaly po bílých květech, dál, ještě kousek dál, až do nekonečného prázdna.

Siwana se převážila, zapletla se do kořenů voskových květů a utonula. Nešťastná matka ji hledala až do noci, ale jezero mrtvou nevydalo.

I usoudili starci kmene, že Siwanu spolkl krokodýl — zlý duch —, kterého se celá vesnice obávala. Proto starci poručili, že při zádušním ohni se musí spálit vše, co bylo Siwanino, aby se zlé kouzlo zanežalo. Když se rozhořela pohřební hranice, házel matka s pláčem do plamenů několik koliků — Siwaniných hraček, korálky z červených bobulí a naposled sukničku spletenou z jemné trávy. Sotva vyšlo slunce a země se zaleskla rosou, shrábla matka popel a nesla ho do jezera, aby dala zlému duchu vše, co mu patřilo. Jakmile vyšla z háje, rozevřel se jí výhled na jezero. Na modré vodě mezi bílými lekníny plul neznámý pták — černá labuť. Když zahlédla ženu s ošátkou popela, zamávala labuť křídly a tiše, tičounce plula ke vzdálenému břehu.

»Siwano, holčičko moje!« zvolala matka; poznala, že dívka se proměnila v ptáka, aby zůstala mezi květy, které ji zvábily až k smrti.

(Pokračování příště)

LETEM

(Pokračování ze str. 9)

helikoptéry na francouzské nemocniční lodi, zakotvené v blízkosti mořského pobřeží. Od 8. března do 13. dubna v bojích mezi armádou gen. Micheel Aouna a družskými milicemi bylo opět zabito celkem 215 lidí. Za už více než 14 let trvající občanské války v Libanonu zahynulo celkem asi 150.000 lidí.

Washington. — Vláda presidenta Bushe naléhá na saúdského krále Fahda a na marockého krále Hassana, aby se pokusili přesvědčit Yassera Arafata, předsedu PLO a presidenta „svobodné Palestiny“, k přijetí nabídky izraelského ministerského předsedy Jitzhaka Shamira na zorganizování voleb v zabraných územích Gázy a Předjordání, aby si Palestinci zvolili své zástupce pro vyjednávání s Izraelem o autonomii těchto území. Toto by prý byl pouze jejich přechodný údel; jejich konečný stav by byl určen mírovou dohodou, jejíž

podmínky by byly dohodnuty při dalších jednáních mezi Izraelem, Egyptem, Jordánskem a Palestinci. Jordánský král Hussein měl navštívit Washington v úterý 18. dubna. Král Hassan chce zase svolat vrcholnou konferenci Arabské ligy, na které by arabské vlády studovaly Shamirův návrh, a pak by se dohodly na jednotné arabské posici v celé této věci. President Bush je přízniv návrhu Shamira na zorganizování palestinských voleb na zabraných územích, avšak zatímco Shamir tvrdí, že Izrael se nikdy zabraných území nevzdá - Bush říká, že nakonec je bude musit opustit. Posice PLO o volbách na zabraných územích je následující: přistoupíme na volby, ale teprve tehdy až Izrael odejde z našich okupovaných území. A na to zase nepřistoupí Shamirova vláda v Jerusalemě.

Teherán. — Muhammad Javad Iravani, iránský ministr ekonomických záležitostí a financí prohlásil, že je možno

SVĚTEM

čekat, že vztahy mezi Iránem a SSSR se „pozoruhodně“ zlepší a rozšíří. Dosáhlo se prý například dohody o tom, že Irán bude opět moci vyvážet do SSSR zemní plyn - asi 3 biliony kubických metrů ročně; tento vývoz totiž ustal v r. 1981, kdy obě země se nemohly dohodnout na ceně, která se za tento zemní plyn měla platit. Iravani také řekl, že podepsal se SSSR předběžnou smlouvu o společném postavení dvou přehrad přes společnou pohraniční řeku Araks. - Znalci Iránu tvrdí, že Sověti jeví o Irán opravdu velký zájem a že už mají „své lidi“ v iránské vládě, policii a armádě. Prý se jim s pomocí těchto lidí v r. 1986 podařilo zmařit úsilí Reaganovy vlády o přiblížení USA k Iránu.

Managva. — Nikarážské ekonomické autority říkají, že v r. 1988 inflace v Nikaragvě dosáhla výše 27.000 %; toto by byla vyšší inflace než byla pověstná v Německu za Weimarské republiky po 1.

světové válce. Prý nejsou vyhlídky, že by se tato situace vbrzku zlepšila; odborníci předpokládají, že v první polovině roku 1989 tam inflace bude činit 110 % měsíčně.

Madrid. — Francouzská protiteroristická policie zatkla 37letého José Antonino Urrutikoetxea, nejvíce hledaného španělskou policií, protože je vojenským vůdcem španělského baskického separatistického hnutí ETA (Vlast a svoboda); Španělsko ihned požádalo o jeho okamžitou extradici. Tím je tento vůdce teroristů ETA nadobro vyřazen ze své činnosti. Podle mínění politických pozorovatelů toto sice představuje pro baskické separatisty „tvrdou ránu“, nikoliv však „smrtelnou ránu“. Předpokládá se, že jeho nástupcem se stane jeho dosavadní náměstek v kolektivním vedení ETA. Španělská policie se obává, že nové vedení bude nyní chtít dokázat, že zatčením Urrutikoetxea hnutí ETA není nikterak oslabeno a nevzdává se svých separatistických cílů, a proto zahájí novou, velmi moc-

nou vlnu terorismu. Vojenský vůdce ETA byl prý zatčen, když jel na motorce v blízkosti francouzského města Bayonne. Brzy nato byla ještě zatčena v nedalekém domě jedna žena, jejíž jméno nebylo udáno, která rovněž zastává v hnutí ETA vysokou funkci. Toto hnutí bojuje už 21 let za nezávislost baskického území od Španělska; za tu dobu bylo při jeho teroristických akcích zabito asi 600 lidí. - Právě o čtyři dny dříve před tímto dramatickým zatčením hnutí ETA vyhlásilo příměří a projevilo ochotu zahájit vyjednávání se španělskou vládou. Toto příměří sice dosud trvá, avšak španělská policie je připravena na to nejhorší.

Koncert KARLA KRYLA
v Chicagu a Los Angeles na
videokazetách VHS i BETA,
magnetofonové pásky
jeho písní a jeho knihy
zasílá:
Miroslav KONVIČKA
12726 Archwood St.
North Hollywood,
CA 91606
Napište si o katalog!

FIRST VISIT BY SLOVAK BISHOP IN 63 YEARS Bishop John Sokol of Trnava Arrived in America on April 12

History was made on April 12 when the Most Reverend Jan J. Sokol sets foot on American soil. He was the first bishop from Slovakia to come to the United States since 1926. His visit was in response to an invitation on the part of the Most Reverend Joseph V. Adamec, Bishop of Altoona - Johnstown, was a guest at the 52th National Convention of the Slovak Catholic Federation.

The Convention of the Slovak Catholic Federation was held at the Westin William Penn Hotel in Pittsburgh April 16-19. The Federation was founded in 1911 as an umbrella organization to address pastoral needs of Slovak Catholics in the United States. It later extended its activity to include those of Canada. It federates six fraternals, 13 religious communities, as well as other associations and individuals. The conventions, held every four years, are occasions for the Slovak Catholic leadership to gather and address pastoral issues specific to the Slovak Catholic.

Newest Slovak Bishops

Bishop Sokol was born on Oct. 9, 1933 in Jacovciach in Western Slovakia, son of John and Anna Sokol. His father died in 1983 and his mother is still living in his native village.

Following his study at the gymnasium in Topolcany, he entered the Theological Faculty of SS. Cyril and Methodius in Bratislava, capital of Slovakia. Following his studies, he was ordained to the priesthood on June 23, 1957 in the Cathedral of St. Martin in Bratislava by the late Bishop Ambrose Lazik, then administrator of Trnava.

He served as an assistant in Serede and became Pastor there in 1970. He was appointed Dean in 1973. Upon the death of Bishop Julius Gabris, the Cathedral Chapter elected him Administrator of the Archdio-

cese.

As Apostolic Administrator of the Archdiocese of Trnava in the Slovak Socialist Republic within the Czechoslovak Socialist Republic, Bishop Sokol is the spiritual leader of about 1,350,000 Catholics in 435 parishes served by 400 diocesan priests.

The last visit of bishops from Slovakia took place during the summer of 1926 on the occasion of the 26th International Eucharistic Congress held at Saint Mary of the Lake Seminary in Chicago. Bishops Marian Blaha of Banská Bystrica, Jan Vojtassak of Spiska Kapitula, Jozef Carsky of Kosice, and Pavol Jantusch of Trnava visited a number of Slovak Catholic centers at that time.

Bishop Jan Sokol was the Principal Celebrant of a Mass celebrated in Slovak and which opened the 52nd Convention

of the Slovak Catholic Federation. The Liturgy took place at Saint Matthew's Church in Pittsburgh on Sunday, April 16, at 4:00 pm. Other concelebrants were expected to include Archbishop Theodore McCarrick of Newark, Archbishop Stephen J. Kocisko of the Byzantine Rite Archdiocese of Pittsburgh, Retired Bishop Andrew G. Grutka, Bishop Dominik Hrusovsky of Rome, Bishop Michael Rusnak of the Eparchy of SS. Cyril and Methodius in Canada, Bishop Joseph V. Adamec of Altoona - Johnstown, Auxiliary Bishop John B. McDowell of Pittsburgh, Retired Archabbot Leopold Krul OSB of Latrobe, Retired Abbot Jerome Koval OSB of Cleveland, Abbot Roger Gries OSB of Cleveland, along with priests from the Pittsburgh area and other parts of the United States and Canada. Homilist for the Mass

was the Reverend Edward Slosarcik of Chicago, Spiritual Advisor of the Slovak Catholic Federation.

Following the Liturgy, Archbishop Theodore McCarrick was the speaker at a banquet in the Westin William Penn Hotel. Bishop Joseph V. Adamec was giving the keynote address for the pastoral portion of the assembly on Monday. The Reverend Edward M. Matash of Linden, New Jersey, is the National President of the Federation. Mrs. Cecilia Sarocky of Pittsburgh is the Chairperson of the Convention Committee.

Trnava is known as the „Rome of Slovakia”, because of its great number of churches. Besides its many and historic churches, it is the center of the

St. Adalbert (Spolok sv. Vojtěcha) Society the largest Slovak Catholic printing center. Since 1870, the society has supplied many religious works for the Slovaks. Its long-time head, the late Msgr. John Postenyi, who served from 1920 to 1975, was well-known throughout Slovak America. Since the communist takeover in 1948, the St. Adalbert's Society has been hampered in its apostolate. At present, it is hoped that its former influence will again serve the needs of the faithful in Slovakia. The presses in the society were a gift of the Slovaks of America. A plaque still stands at the society's headquarters building noting the gift of the American Slovaks united in the Slovak Catholic Federation.

Cleveland, Ohio, News

ST. ANN SOCIETY No. 1
CZECH CATHOLIC UNION

120th ANNIVERSARY DINNER

MAY 7, 1989

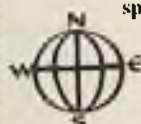
Mass at Our Lady of Lourdes Church

Celebrated by

Most Rev. Daniel W. Kucera, O.S.B.
Chaplain Czech Catholic Union

Dinner Served at 12:30 p.m.
Donation \$8.50

DISCOVERY TRAVEL, INC. 641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.
Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.
Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večeř domů

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

IMPORTOVANÉ ZBOŽÍ

z Československa a jiných evropských zemí.

Křišťálové sklo - keramika - panenky - granátové šperky -
české a slovenské rekordy - kazety - koření - byliny -
kuchyňské potřeby - cukrovinky - šátky na hlavu - pentle na
kroje - kapesníky - české i slovenské knihy - slovníky - učeb-
nice - umělecké knihy.

Malinová šťáva, Maggi a mnohé jiné - pište si o seznam.

VIDEO KAZETY ve velkém výběru - pište si o seznam.

Největší výběr blahopřání

v anglické a i jiných řečích (české, slovenské, polské,
německé a italské).

Imp. sušené hřibky, svačinky, drobné krájené: 1 lb \$26,-
1/2 lb \$13,75 - 1/4 lb \$8,-

Trnka: anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník,
\$5.95

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50

Angličtina pre samoukov (pro slovensky mluvící), \$5.50

Czech Language Program - Audio Cassette with Lesson
Manual, \$8.98

Honoré de Balzac: Evženie Grandetová - Otec Goriot,
\$6.25

Josef Čapek: Stín kapradiny, \$2.75

Tomáš Baťa: Úvahy a projevy, \$10,-

R.W.Clark: Muž, který odhalil purpur, \$3.95

Dětské loutkové divadlo (repertoárový sborník), \$4.50

Arthur Hailey: Kola, \$6.50

Frant. Heřmánek: U bratra celého světa, \$3.25

Karel May: Poklad na Stříbrném jezeře, \$6.50

Jiří Pospíšil: Podzimní květy (verše), \$4,-

Marie Pujmanová: Lidé na křižovatce, \$6.95

Václav Režáč: Černé světlo - Svědek, \$6.95

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do \$5 - \$1.50. Od \$5 do \$25 - \$2.50

Od \$26 do \$50 - \$5. Od \$51 do \$100 - \$7.50

Od \$100 výše - \$10.

Zboží možno koupit na kreditkartu VISA nebo Master Card
Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý 1 dolar
poslali 7 centů více na státní daň.

TUZEX

Potravinové balíčky bez cla nebo dárkové poukázky do
Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a
zaručeně. Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

PREKLADÁM

z češtiny a slovenštiny legální
osobní a školní doklady,
které mohou zároveň notářsky
ověřit a potvrdit.

Pište na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. BOX 313

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

VOICE OF THE NATION

CZECHOSLOVAK AMERICAN ETHNICS IGNORED IN COMMEMORATION THROUGH U.S. POSTAL ISSUES

ASSASSINATION INDEPENDENCE ANTARCTICA

Three groupings shown above will, with some study, suggest a form of discrimination against those of Czechoslovak and/or Bohemian American ethnicity.

The first group illustrates American individuals who were assassinated in the pursuit of their beliefs and principles, and is conspicuous by the omission of Anton J. Cermak, Mayor of Chicago, who was slain in 1933 while attending a public reception for President Franklin D. Roosevelt.

The second group represents stamps celebrating the independence of Mexico and Finland, but excludes that of Czechoslovakia a nation constituted through and by the efforts of President Woodrow Wilson in October 1918. Its constitution was patently modeled after that of the United States and its independence was announced on October 26, 1918, by Tomas G. Masaryk, seated at the historic signatory desk in Philadelphia's Independence Hall, cradle of our own and Czechoslovak liberties.

The third group shows four individuals who have contributed to the discovery and exploration of Antarctica. Palmer and Wilkes never set foot on the land, observing their discoveries from the decks of their sailing ships and were never within the South Pole by air and merely flew over the site. Admiral George John Dufek, (not shown) born of Czech descent (1903), a graduate of the United States Naval Academy; veteran of four Antarctic visitations; seeing service in World War II as an aviator and commander of an escort carrier; commander of the carrier „Antietam” in the Korean conflict; finally was the first American to set foot on the South Pole itself, where he planted the American Flag on October 31, 1956.

These three examples suggest a pattern of discrimination against everything dear to the hearts of Czechoslovak ethnic groups. Historically, people of Czechoslovak birth, descent and heritage have always entered the mainstream of American culture without reservation.

In colonial times Augustine Hermann (b. Prague, c1605 - d. Cecil County, Maryland, 1686) was prominent in defining the boundaries of Maryland, the Old Line State, through surveys for which he was granted thousands of square miles of land.

Karel Jonas (1840-1896) founder in 1860 of the first Czech periodical in the United States; United States Consul to Prague (1886-1889); Lieutenant-Governor of Wisconsin, (1890-1892) and the author of the Bohemian-English Dictionary that did much to prepare the immigrant in his quest for American citizenship.

Edward Rosewater (1841-1906), founder and editor of the Omaha Bee, a newspaper unique for its time and notable for its innovations in the annals of American journalism.

Rudolph Friml (1879-1972) Prague born composer who came to America and gave to the entertainment world such timeless musicals as „The Firefly”, „Rose Marie”, „The Vagabond King”, with such unforgettable individual songs as „Giannina Mia”, „Indian Love Call”, „Song of the Vagabonds”, „Only A Rose”, and „The March of the Musketiers”.

In the early 1890's, Antonin Dvorak, the first Bohemian composer to achieve world-wide recognition, visited America as an instructor of a musical conservatory and left behind the monumental symphony „From The New World”, the stirring „American String Quintet”, and the all time favorite „Humoresque”.

Even in modern Space history Czechoslovak Americans have distinguished themselves in the persons of Eugene A. Cernan and James A. Lovell, Jr.

There are many more that can be added to this list but let those

mentioned illustrate the enterprise that Czechoslovak Americans have contributed to American culture. They are only thumbnail sketches of a few individuals and do not adequately reflect the contributions of the great mass of Czechoslovak Americans in all walks of life. One would think that, at this point in time, someone of Czechoslovak American ancestry would have found a place among the dozens of small definitive stamps illustrating celebrated Americans, some of them indiscriminately.

The Sokol, a strictly Czechoslovak American cultural and physical association established in St. Louis in 1865 has prepared countless thousands for decent citizenship, a contribution that has shown Czechoslovak Americans to have a very high degree of literacy and correspondingly low level of delinquency with the resulting factor of minimal crime among its members. Due to physical fitness through Sokol activities, Czechoslovak American inductees in the armed forces are near the top among non-commissioned officers. The FBI will bear out these facts without question.

One comes to the reluctant but obvious conclusion that Czechoslovak Americans, as an ethnic group, has been grossly discriminated against, neglected and short-changed in the area of philately, as a propaganda medium that the postal service is inclined to boast about.

This instructive message has been prepared and passed on to those, like yourself, involved in American leadership, at the expense and effort of private individual(s) in the hope that it will give you food for thought and serve as a reminder for you to react in Czechoslovak American favor should the opportunity present itself.

Joseph J. Janecka, President
First Czechoslovak Philatelic Club of America
7306 Ogden Ave., Riverside, IL 60546

UIC NEWS

The University of Illinois at Chicago

The Chicago premiere of „The Dragon”, a play by Yevgeny Shvarts, will be presented at the University of Illinois at Chicago (UIC) April 30 through May 13.

The play will be directed by Valery Beliakovich, artistic director and founding member of the Moscow Studio Theatre of the South West. Working with Beliakovich is Larisa Uromova, one of the leading actresses and costume designers in Moscow.

Written in the Russia of 1942, „The Dragon” was conceived as a funny, if sometimes savage, attack on Nazi totalitarianism. A

lampooning of the abuse of authority, the play was performed three times before it was withdrawn.

„The Dragon” will be previewed on April 30 at 2:15 p.m. The run opens on May 2 at 7:30 p.m. with other 7:30 p.m. performances on May 4-6 and May 11-13. Matinees at 2:15 p.m. will be presented May 3, 7 and 10. Performances will be held at the UIC Theatre, 1040 W. Harrison St.

Tickets are \$10 general admission. For reservations and information call 996-2939.

WYCC

THREE DISTINGUISHED PROFESSORS ARE FEATURED ON „YOUR CITY COLLEGES”. THURSDAY, MAY 4, 1989 AT 10:30 PM ON WYCC-TV/CHANNEL 20

Three professors from the City Colleges of Chicago, who have been honored as distinguished in the teaching profession, share their visions for education on the Thursday, May 4, 1989 edition of „Your City Colleges” at 10:30 p.m. on WYCC-TV/Channel 20.

„Your City Colleges” is hosted by Dr. Nelvia M. Brady.

Chancellor of the City Colleges of Chicago and Reynaldo P. Glover, Chairman of the Board of Trustees. This edition's guests include: Mary Anne Player, Professor at Wright College; Philip Brown, Professor at Olive-Harvey College; and Edward Homewood, Professor at Harold Washington College.

„Your City Colleges” is a monthly series spotlighting the accomplishments of and issues relating to the City Colleges of Chicago.

WYCC-TV is Chicago's PBS-educational station and is operated by Chicago City-Wide College, one of the City Colleges of Chicago.

Cleveland, Ohio
CESKA SIN KARLIN
5304 Fleet Avenue

POLKA MASS

Saturday, May 6, 1989

DINNER - DANCE
Joe Beno Band

16th Anniversary in New Hall

Mass 5:00 P.M. Our Lady of Lourdes
E 55th & Hamm Ave (Sunka Blvd.)

DUCK (Pork if Ordered Ahead) from 6:00 P.M.
Donation \$9.00 - Dinner & Dance
\$3.00 Dance only

All seats reserved. If you go to church no one will steal your seat!

For tickets call 883-4760 - Joe Kocak
Info on All

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland”
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM”,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové